

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2309899663
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2309899663.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa D. XX, E., zastúpenej splnomocnencom: AS Legal, s. r. o., so sídlom Hlučínska 1/11, Bratislava, IČO: 36 857 688, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. XXXX/XXX, I., zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária Legal Cases s. r. o., so sídlom Alžbetínske nám. 328, Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, o zaplatenie 63.011,32 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 16C/11/2009-796 zo dňa 7. augusta 2017, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalobkyňa je povinná žalovanému a štátu zaplatiť náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 631, § 632, § 634 ods. 2, § 635 ods. 1, § 644 a § 651 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 43d ods. 1 písm. a/ a b/, § 48 ods. 1, § 51 ods. 1, 2, § 54, § 62 ods. 1 písm. d/, § 76 ods. 1, § 81 ods. 1 a § 82 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a vecne tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia náhrady škody v sume 62.011,32 eura spolu s 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 17.2.2002 do zaplatenia, pričom súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nepochybne predmetná stavba nebola zhotoviteľom dokončená, nebola objednávateľovi odovzdaná a nebola ani skolaudovaná, preukázateľne ku škodovej udalosti došlo v čase, kedy žalovaný ako zhotoviteľ stavby v stavebných prácach nepokračoval, objednávateľ ako vlastník stavby bez súhlasu, prípadne upovedomenia zhotoviteľa požiadal inú spoločnosť o vyhotovenie krbu na predmetnej stavbe (Telervis – kuchynské štúdio a.s., Bratislava), ktorá dodala krbovú vložku s príslušenstvom a vyhotovila krb. Ku škode došlo v čase, kedy stavba ako celok nebola odovzdaná zhotoviteľovi, nebola skolaudovaná, a to tým, že svedok A. J. (konajúci za objednávateľa a vlastníka stavby), povedal pracovníkom, ktorí čistili byty, aby kartóny spálili. Oni tieto kartóny nahádzali do krbu, takisto papiere, zapálili a z toho vznikol následne požiar. Znalci z odboru požiarnej ochrany, odvetvie zisťovanie príčin vzniku požiarov Ing. Karol Morávek a Ing. Vladimír Hricišin, pre miesto vzniku požiaru určili medzistrop drevenej stropnej konštrukcie v mieste uloženia ocelevej flexi rúry dymovodu z krbovej vložky zasunutú do šamotovej vložky komína. Ako príčinu vzniku požiaru určili zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu oceleového dymovodu cez drevený medzistrop. Vzhľadom na charakter obhorenia medzistropu (zuhoľnatené a vyhorené drevené obloženie), smeru šírenia sa ohňa požiaru a zistenie

situácie pred vznikom požiaru považujú za najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku požiaru zuhoľnatenie a následne vznietenie horľavého materiálu v medzipriestore od sálavého tepla vyhriatej oceleovej flexi rúry dymovodu krbu. Je predpoklad hraničiaci s istotou, že pri nainštalovaní dymovodu krbu do komína došlo k porušeniu požiaro-bezpečnostných požiadaviek, týkajúcich sa nedostatočného prevedenia (zabezpečenia) tepelnej izolácie v mieste prechodu vyhriateho oceleového dymovodu cez drevený medzistrop, čo mohlo spôsobiť tepelnú degradáciu drevených materiálov v jeho blízkosti a ich následné vznietenie. Znalci vychádzali pritom z odborného posudku B. H., ktorý sa zúčastnil priamo miestnej ohliadky po škodovej udalosti. Znalčka Zuzana Trubačová ako ďalšiu príčinu vzniku požiaru zistila, že vrchná časť komína prestupovala stropom z horľavých materiálov a umiestnenie drevenej konštrukcie v blízkosti komínového telesa bolo v rozpore s vyhláškou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 84/1997 Z. z. Nepochybne túto časť komína zhotovoval žalovaný. Žalovaný a následne i znalci Ing. Morávek a Ing. Hricišin ako i svedok B. K. F. potvrdili, že predmetný komín nebol dokončený.

3. Súd považoval za dôležité vyporiadať sa otázkou odovzdania stavby do užívania, v rámci ktorého sa skúma či predmetná stavba bola vyhotovená v súlade so stavebným povolením, s projektovou dokumentáciou a či je v súlade s právnymi predpismi. Mal za to, že jediným kompetentným orgánom skúmať, či stavba sa uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom (i projektovej dokumentácie), či je v súlade so všetkými na stavbu sa vzťahujúcimi právnymi predpismi, vrátane dodržania bezpečnostných noriem, je stavebný úrad. K vydaniu z kolaudačného rozhodnutia však nedošlo, nepreběhlo žiadne kolaudačné konanie, nakoľko stavba nebola zo strany zhotoviteľa ukončená, nebola odovzdaná objednávateľovi. Ku škodovej udalosti došlo ešte pred tým, ako k tejto kolaudácii mohlo dôjsť.

4. Súd dospel k záveru, že preukázateľne komín nebol stavebne ukončený, nebol daný do užívania, nebol prehliadnutý na to odborne spôsobilou osobou, a nebolo vydané povolenie používania tohto komína na to odborne spôsobilou osobou (kominárom) v zmysle platných právnych predpisov. Do takéhoto komína potom staviteľ krbu zapojil dymovod krbu (vrapovú rúru). Tak ako aj znalec Ing. Morávek uviedol, celková funkčnosť krbu a komína sa skúma v rámci kolaudácie stavby za prítomnosti na to odborne spôsobilých ľudí. Prvýkrát je možné zakúriť do krbu za prítomnosti odborne spôsobilej osoby napríklad kominára, ktorý odborne odsúhlasí správnosť a funkčnosť krbu a zapojenia do komína. Vlastník stavby musel vedieť o tom, že komín nie je dokončený, že je neskolaudovaný, že nebol prehliadnutý na to odborne spôsobilou osobou, že nebolo vydané povolenie na funkčné užívanie predmetného komína a ani krbu, napriek tomu dal príkaz v krbe založiť oheň, v dôsledku čoho vznikol požiar. Je preto nepodstatné zistenie uvedené v odbornom posudku B. L. M., že pôvodné zaústenie komínovej vložky bolo v bezprostrednom styku s dreveným záklopom konštrukcie medzistropu, a že ide o skrytú vadu stavby. Znalec Ing. Hricišin pred súdom uviedol, že zistil, že komín nebol dokončený, spodná časť stropu bola zabetónovaná za účelom ďalšieho pokračovania stavebných prác (napokon to potvrdil i znalec Ing. Pálinkáš). Zhotoviteľ komína neriešil čo do tohto komína bude zapojené. Preto majiteľ objektu pred tým, ako si dal zapojiť do tohto komína krb, mal povinnosť zistiť funkčnosť komína u na to odborne spôsobilej osoby. Takéto osvedčenie si mal vyžiadať zhotoviteľ krbu od majiteľa objektu, pretože do tej doby nemal začať, prípadne pokračovať so stavbou krbu, pokiaľ by nemal potvrdenie o funkčnosti komína od na to spôsobilej osoby (kominára) nehovoriac o tom, že po zhotovení krbu by nesmel do tohto krbu zakúriť pred tým, ako by takéto oprávnenie od na to spôsobilej osoby mal. Kominár pri preskúmaní komína nesprávne upevnenú flexi rúru respektíve nedostatočnú izoláciu izolačným materiálom by musel zistiť, pretože pokiaľ vydá doklad o funkčnosti komína zodpovedá za to. Kominár skontroluje nielen komín ale aj podhľad, čiže strop, aby vylúčil dotyk s horľavým materiálom. Pokiaľ by nebola dodržaná bezpečná vzdialenosť dymovodu od horľavého materiálu, nemohol by dať súhlas na pripojenie dymovodu vložky do komína. Preto nie je podstatná otázka zábrany šírenia požiaru v predmetných bytoch z dôvodu, že byty neboli dokončené, neboli skolaudované, a či boli vybudované v súlade s projektovou dokumentáciou, mohol skúmať jedine na to kompetentný stavebný úrad v kolaudačnom v konaní. Pokiaľ podľa projektovej dokumentácie sa tieto zábrany mali vyhotoviť, a by neboli vyhotovené, stavebný úrad by nemohol vydať kladné rozhodnutie vo vzťahu k užívaniu stavby. Znalec Ing. Morávek uviedol vo svojom posudku, že predmetné byty neboli dokončené, a preto v medzistropе medzi predmetnými bytmi nebola vyhotovená zábrana, hoci takéto zábrana podľa projektovej dokumentácie mala byť vybudovaná a pravdepodobne v prípade dokončenia bytov by aj bola vybudovaná.

5. Súd teda uzavrel, že ku škode došlo z dôvodu založenia ohňa v neskolaudovanej stavbe (neskolaudovaný celý objekt bytov vrátane komína, krbu) na príkaz objednávateľa, jednoznačne proti všetkým právnym predpisom a technickým normám, a preto nie je možné vysloviť zodpovednosť žalovaného ako zhotoviteľa stavby za vznik tohto požiaru a príčin, ktoré v dôsledku tohto požiaru nastali. Súd preto opätovne žalobu voči žalovanému v plnom rozsahu zamietol, pretože zhotoviteľ podľa ustanovenia § 651 Občianskeho zákonníka nezodpovedá za škodu na stavbe spôsobenú zavinením objednávateľa alebo okolnosťami, ktoré sa ho nedotýkajú.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v spore plne úspešnému žalovanému i štátu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zastúpenia v celom rozsahu odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP). Uviedol, že súd sa dopustil závažných pochybení v skutkovom a právnom hodnotení veci, nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu, rozsudok je zaťažený arbitrárnosťou, nepreskúmateľnosťou a logickou rozpornosťou, pretože súd si osvojil skutkové závery nekorešpondujúce s vykonaným dokazovaním. Žalobkyňa navrhla a predložila množstvo dôkazov, najmä komunikáciu medzi účastníkmi, faktúry preukazujúce výšku škody, znalecký posudok doc. Ing. Pavla Martona, CSc., znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie Poruchy stavieb, Projektovanie v stavebníctve a oceňovanie nehnuteľností a znalecký posudok Ing. Petra Ivana, znalca v odbore Požiarňa ochrana, odvetvie Horenie a hasenie látok a materiálov, Zisťovanie príčin požiarov, odborné stanovisko spol. PRESKON, spol. s r. o., odborný posudok OÚ Bratislava I., odbor požiarnej ochrany, potvrdenia o vykonaní preskúšania komínov a dymovodov kominárom N. H., súkromný znalecký posudok Ing. Zuzany Trubačovej, znalkyne v odbore Tepelná energetika a Vykurovanie a vykurovacie zariadenia a pod. Súd prvej inštancie však na uvedené dôkazy buď vôbec neprihliadal, alebo z nich vyvodil nesprávne skutkové závery. Súd sa tiež nevysporiadal s mnohými podstatnými argumentmi žalobcu, ktoré sú pre rozhodnutie veci kľúčové, ako napr. príčina šírenia požiaru do druhého bytu. Mala tiež za to, že myšlienkový postup súdu v napadnutom rozhodnutí je pre strany nezrozumiteľný.

8. Žalobkyňa poukázala na to, že vo veci bolo sporné predovšetkým miesto vzniku požiaru a jeho príčina, konkrétne či miesto požiaru bolo v časti stavby zhotovovanej žalovaným (šamotová vložka komínového telesa s dreveným záklopom bez izolácie) alebo v časti stavby zhotovovanej spol. Telervis – kuchynské štúdio a.s. Bratislava (samotný krb a tepelne izolovaný dymovod zaústený do šamotovej komínovej vložky) a taktiež, či príčina vzniku požiaru spočívala vo vadnom prevedení diela žalovaným alebo spoločnosťou Telervis – kuchynské štúdio a.s. Bratislava. Pri hodnotení miesta a príčiny vzniku požiaru súd úplne nepochopiteľne vychádzal len z názorov dvoch znalcov, a to Ing. Karola Morávka a Ing. Vladimíra Hricišina, ktorí sa mali vyjadriť, že miestom vzniku požiaru je medzistrop drevenej stropnej konštrukcie v mieste uloženia oceľovej flexi rúry dymovodu z krbovej vložky zasunuté do šamotovej vložky komína. Ako príčinu požiaru určili zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu oceľového dymovodu cez drevený medzistrop. Ide však o chybné hodnotenie súdu, ktorý z uvedených znaleckých posudkov urobil nesprávne skutkové závery a okrem toho ignoroval ostatné vykonané dokazovanie, predovšetkým znalecké posudky, najmä znalecký posudok doc. Ing. Pavla Martona, CSc., znalca v odbore Stavebníctvo, odvetvie Poruchy Stavieb, Projektovanie v stavebníctve a Oceňovanie nehnuteľností a jeho výpoveď pred súdom, znalecký posudok Ing. Petra Ivana, znalca v odbore Požiarňa ochrana, odvetvie Horenie a hasenie látok a materiálov, Zisťovanie príčin požiarov, znalecký posudok a výpoveď znalkyne Ing. Zuzany Trubačovej, ďalej odborné stanovisko spoločnosti PRESKON, spol. s r. o. a výpoveď svedka B. L. M., odborný posudok OÚ Bratislava I, odbor požiarnej ochrany a výpoveď O. F. B. O. H., ktorý posudok spracoval a v neposlednom rade potvrdenia o vykonaní preskúšania komínov a dymovodov kominárom N. H.. Všetky tieto dôkazy zhodne a jednoznačne preukazujú skryté vady diela realizovaného žalovaným, ktoré boli príčinou vzniku a šírenia požiaru a taktiež to, že miesto vzniku požiaru sa nachádzalo v časti stavby zhotovovanej žalovaným. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení výslovne uložil prvoinštančnému súdu, aby náležite vyhodnotil dôkaz - odborný posudok odboru požiarnej ochrany Okresného úradu Bratislava 1 z 31.1.2001, avšak súd prijal závery v priamom rozpore s týmto odborným posudkom. O. F. B. O. H. určil ako príčinu vzniku

požiaru: "Vznietenie dreveného záklopu medzistropu spôsobené teplotou dymovodu," pričom "ohnisko požiaru sa nachádzalo v drevenej konštrukcii medzistropu nad krbom, ktorým prebiehal jeho kovový dymovod." Na pojednávaní dňa 26.11.2010 O. F. B. O. H. z OÚ Bratislava I. odbor požiarnej ochrany, zasahujúci pri predmetnom požiari uviedol: "Najpravdepodobnejšia príčina požiaru bola zistená tá, že došlo ku kontaktu drevenej konštrukcie medzistropu nad krbom s dymovodom," a ďalej: „Rúra bola zachovaná a bolo vidno, že tam, kde sa táto rúra dotýkala drevenej konštrukcie stropu bola vyžihaná." Ďalej Ing. Peter Ivan určil ako príčinu vzniku požiaru zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu oceľového dymovodu cez drevený medzistrop a ako miesto vzniku požiaru: „miesto vyústenia oceľového dymovodu cez drevenú konštrukciu do betónovej rúry komínového telesa." Doc. Ing. Pavol Marton, CSc. určil miesto vzniku a príčinu požiaru nasledovne: "Požiar vznikol v mieste zaústenia oceľovej vložky dymovodu krbu do šamotovej rúry komínového telesa z dôvodu kontaktu drevených prvkov stropu so šamotovou komínovou vložkou v byte č. 1." Doc. Ing. Pavol Marton, CSc. bol jediný znalec ktorý vykonal obhliadku zničeného diela po požiari a počas sanácie bytov, a to na rozdiel od ostatných znalcov. Ing. Karol Morávek na pojednávaní dňa 5.9.2016 súhlasil so závermi O. F. B. O. H. ohľadne miesta a príčiny požiaru, ako aj s jeho vyjadrením na pojednávaní dňa 26.11.2010: "Najpravdepodobnejšia príčina požiaru bola zistená tá, že došlo ku kontaktu drevenej konštrukcie medzistropu nad krbom s dymovodom" a „Rúra bola zachovaná a bolo vidno, že tam, kde sa táto rúra dotýkala drevenej konštrukcie stropu bola vyžihaná," a dodal, že: "Miesto vzniku požiaru som označil ja i B. H. v medzistroppe medzi horným a spodným záklopom." Ing. Vladimír Hricišín v znaleckom posudku nevytlúčil zahorenie v dôsledku dotyku drevenej dosky záklopu s povrchom komínovej vložky a uviedol, že "nie je možné z fotodokumentácie jednoznačne potvrdiť prítomnosť a umiestnenie tepelnej izolácie od horľavých materiálov", pričom určil ako miesto vznikli požiaru: "...v medzipriestore drevenej stropnej konštrukcie, v mieste uloženia oceľovej flexi rúry dymovodu z krbovej vložky zasunutej do šamotovej vložky komína." Ing. Zuzana Trubačová, znalkyňa v odvetví Vykurovanie a vykurovacie telesá potvrdila, že použitá komínová vložka "...nemá v podstate žiadnu tepelnú odolnosť," že: "miesto dotyku komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia bolo už pred montážou krbu zabudované" a tiež, že: "...ak by bola vrchná časť komína vyhotovená podľa vyhl. MV SR 84/1997 Z.z. a STN 734201 a STN 733150 k vzniku požiaru by nikdy nedošlo." Jediný Ing. Libor Pálinkás, znalec zadovážený žalovaným usudzuje: „Príčinou vzniku požiaru bola nesprávna inštalácia oceľového flexi dymovodu, ktorý bol inštalovaný v rozpore s Vyhláškou MV SR č. 84/1997 Z. z." Napokon však aj Ing. Pálinkás na pojednávaní dňa 26.11.2010, kde bol konfrontovaný so svedeckou výpoveďou O. F. B. O. H., svoj posudok korigoval a priznal: „Ani ja som nevytlúčil, že by rezivo sa dotýkalo dymovodnej vložky a že by z toho dôvodu mohol vzniknúť požiar, avšak moje tvrdenie je také, že práve tu nebolo možné napojiť tento dymovod takýmto spôsobom na už vybudovaný komín bez dobudovania komína na 6. podlaží." Súd ďalej ignoroval skutočnosť, že dňa 9.10.2000 došlo k preskúšaniu komínov a dymovodov kompetentným kominárom (revíznym technikom komínov) N. H. a tento vydal potvrdenie o tom, že sú vyhovujúce. Dymovod bol podľa prvotných ohliadok a vyjadrení odborných a znaleckých posudkov z obdobia bezprostredne po požiari izolovaný dostatočne, izolačnou hmotou atestovanou na 1.200 stupňov Celzia až po miesto, kde kovový dymovod ústil do komínovej vložky, teda miesto, ktoré vyhotovoval žalovaný. Nezavadnosť komína a dymovodu bola kontrolovaná kompetentným kominárom, ktorý osvedčil, že sú vyhovujúce (pričom takéto osvedčenie je základom pre kolaudačné konanie). Ani tento kominár, ani pracovníci, ktorí inštalovali dymovod ústiaci do komínovej vložky, nemohli v dôsledku zabudovania drevených prvkov stropu, ktoré vykonal žalovaný, vedieť alebo predpokladať, že medzi komínovou vložkou, ktorú vyhotovil žalovaný a týmito drevenými prvkami nie je žiadna izolácia. Išlo o tzv. skrytú vadu, čo v znaleckom posudku potvrdil doc. Ing. Pavol Marton. CSc. a v odbornom posudku aj B. L. M.. Miesto, kde vznikol požiar, nedostatočne izoloval žalovaný, ktorý ponechal šamotovú vložku komínového telesa, ktorá nemá dostatočné izolačné vlastnosti, v priamom kontakte s dreveným záklopom a pritom nechal túto časť zabudovanú, takže nebolo možné túto skrytú vadu zistiť. Žalovaný v priebehu konania potvrdil, že túto časť komína (úroveň komínovej vložky a drevených záklopov) zhotovoval sám. Ako jednoznačne vyplýva z predložených znaleckých posudkov, odborných vyjadrení, fotodokumentácie a náčrtov, jediným miestom, kde došlo ku kontaktu, bolo vyústenie dymovodu do komínovej rúry, všade inde bol dymovod izolovaný izolačnou hmotou atestovanou na 1.200 stupňov Celzia. Teplota vznietenia dreveného prvku je pritom podľa znaleckého posudku Ing. Petra Ivana do 400 stupňov Celzia. Z toho všetkého je zrejmé, že, jediné miesto, kde mohol vzniknúť požiar, nedostatočne izoloval žalovaný, ktorý ponechal vložku komínového telesa, ktorá nemá dostatočné izolačné vlastnosti v priamom kontakte s dreveným záklopom a pritom nechal túto časť zabudovanú, takže nebolo možné túto skrytú vadu zistiť. Žalovaný nepopiera, že túto časť komína realizoval sám. Z uvedených dôkazov vyplýva, že miesto vzniku požiaru ako aj príčina vzniku požiaru spočívali v diele zhotovenom žalovaným a vadami

tohto diela. Zároveň boli zistené porušenia záväzných technických noriem vrátane Vyhlášky č. 84/1997, ako aj vyhl. MV SR 84/1997 Z.z. a STN 734201 a STN 733150 zo strany žalovaného s čím sa súd žiadnym spôsobom nezaoberal. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že žalovaný mal k dispozícii projekt (výpoveď žalovaného zo dňa 2.11.2009 a výpoveď A. L. zo dňa 22.1.2010). Svedok A. L., zamestnanec žalovaného na pojednávaní dňa 22.1.2010 uviedol, že: „my sme vybudovali komín z tehál označené CDM tehly, komín bol vyvločkovaný šamotovou vložkou, čiže zodpovedal všetkým normám potrebným aj na kúrenie tuhým palivom.“ Je zrejmé, že v čase pred požiarom bolo dielo zhotovované žalovaným takmer dokončené, realizovali sa konečné práce na diele, o čom vypovedá aj samotný žalovaný, ktorý uvádza, že "v čase odstúpenia od zmluvy už byty boli vymaľované a bolo potrebné len zaviesť elektrinu" (zápisnica z pojednávania zo dňa 2.11.2009), či na inom mieste "krb v čase, keď sme my ukončili práce ani nebol vyhotovený, komín bol vybudovaný vo vrchnej časti, v spodnej vybudovaný nebol tak, ako svedok to uviedol, tak sa pamätám, že v tom čase už boli uložené aj parkety (zápisnica z pojednávania zo dňa 22.1.2010). Z uvedených tvrdení samotného žalovaného ako aj svedka L. (zamestnanca žalovaného) je zrejmé, že v čase keď žalovaný ešte zhotovoval dielo boli už vymaľované steny bytu, položené parkety a zostávalo zaviesť elektrinu. Dielo bolo už pred kolaudáciou o čom svedčí aj skutočnosť, že boli zabezpečované podklady na kolaudačné konanie, ako napr. potvrdenie o vykonaní preskúšania komína. Žalovaný bol v omeškaní so zhotovovaním stavby a následne došlo zo strany žalobkyne k odstúpeniu od zmluvy, ktoré nebolo žalovaným žiadnym spôsobom právne spochybňované. Žalobca vyzýval telefonicky i písomne (výzva zo dňa 14.12.2000), aby dielo dokončil avšak po márných výzvach bol nútený od zmluvy odstúpiť a robiť následné kroky k dokončeniu diela. Žalovaný ako zhotoviteľ stavby nepokračoval v diele a ani nevedel o vedení stavby žiadny stavebný denník. Z vizuálneho hľadiska sa stavba javila už ako takmer dokončená (byty boli už vymaľované, boli položené parkety), a teda žalobca nemal dôvod sa domnievať, že dielo zhotovené žalovaným bude obsahovať tak závažnú skrytú vadu v oblasti strechy. Preto sa javí absurdná a účelová úvaha, že by žalovaný v takejto fáze zhotovovania diela mohol dobudovávať požiarnu múru v oblasti strechy tak, aby mohol stavbu zhotoviť podľa projektovej dokumentácie a v súlade s právnymi normami, teda s potrebným počtom požiarnych úsekov. O tom, že stavba bola už takmer dokončená svedčí aj žiadosť žalobkyne na príslušný stavebný úrad o predĺženie platnosti stavebného povolenia. V predmetnej žiadosti sa uvádza, že "stavba bola pred podaním návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia". Dôkazom je Žiadosť o predĺženie platnosti stavebného povolenia zo dňa 10.1.2001. Podľa žalobkyne teda zo znaleckých posudkov a odborných vyjadrení vyplýva, že miesto vzniku požiaru sa nachádzalo v časti stavby zhotovovanej žalovaným a príčina požiaru spočívala v chybnom prevedení diela žalovaným; žalovaný pred ukončením prác na diele vykonával už len dokončovacie práce a dielo sa nachádzalo vo finálnej fáze; podľa tvrdení zamestnanca žalovaného p. L. bol komín zhotovený tak, aby v ňom bolo možné kúriť tuhým palivom; podľa Ing. Martona, CSc. bolo zistené, že dielo zhotovené žalovaným - časť komín malo skryté vady, o ktorých nemohol pri revízii kominár ani žalobkyňa či iná stavebná firma vedieť, nakoľko boli zabudované; komín bol skontrolovaný revíznym technikom o čom bolo vydané potvrdenie; revízná správa kominára je podkladom ku kolaudácii; dymovod vedený z krbu do šamotovej vložky (dielo zhotovované spoločnosťou Telervis - kuchynské štúdio a.s. Bratislava) bol zaizolovaný hmotou atestovanou na 1.200 stupňov Celzia, čiže za každých okolností musela odolať teplote pri danom požiaru; žalovaný napriek výzve žalobkyne zo dňa 14.12.2000 odmietol pokračovať v stavebných prácach a dostal sa do omeškania; žalovaný zanechal zhotovovanie diela bez toho, že by žalobkyňi odovzdal stavebný denník alebo akúkoľvek dokumentáciu o realizácii stavby z ktorej by bolo možné usúdiť, že žalovaný nedobudoval požiarnu úseky v zmysle projektovej dokumentácie a o tom, že dielo má skrytú vadu. Žalobkyňa v čase, keď dielo bolo takmer ukončené a žalovaný ho odmietal sfinalizovať, zazmluvnila spoločnosť Telervis - kuchynské štúdio a.s. Bratislava na montáž krbu. Táto spoločnosť po revízii komína krb namontovala spolu s dymovodom s riadnou tepelnou izoláciou. Po vzniku požiaru sa zistilo, že časť komína zhotovená žalovaným - zabudovaná šamotová vložka komínového telesa bola umiestená bez izolácie v tesnej blízkosti dreveného obkladu (stanovených 50 mm), teda mala skrytú vadu o ktorej žalobkyňa nemohla vedieť. Žalovaný nezanechal žiadnu stavebnotechnickú dokumentáciu preukazujúcu, že požiarnu úseky v časti strechy neboli dobudované a z ktorej by bolo možné usúdiť, že dielo má skrytú vadu. Dielo bolo takmer sfinalizované a nejavilo sa v danom čase logické, že by bolo nevyhnutné dobudovávať požiarnu stenu v časti strechy. Ani revíznym technik (kominár) ani pracovníci montujúci krb a ani žalobkyňa nemohli obhliadkou zistiť skryté vady diela žalovaného. Skutkové závery súdu prvej inštancie o tom, že by žalovaný prebudovával dielo v jeho finálnej fáze sú arbitrárne a nekorešponujú ani s tvrdeniami samotného žalovaného. Žalovaný ani nezanechal žalobkyňi výzvu na dokončenie požiarnych úsekov a odstránenie skrytej vady, čím by si splnil nielen povinnosť zhotoviteľa, ale aj prevenčnú povinnosť predchádzať škodám. Žalobkyňa má zato, že nemožno po nej spravodlivo

žiadať aby predpokladala, že dielo zhotovované počas 3 rokov v jeho finálnej fáze má nedokončenú požiarnu stenu v časti strechy a chybne vybudovaný komín, keďže tieto časti diela mali byť už počas dlhého obdobia dokončené. O dôveryhodnosti žalovaného vypovedá už jeho reakcia na výzvu žalobkyne pred začatím súdneho konania, ktorý najskôr písomne odpovedal, že s ňou nikdy v nijakom zmluvnom vzťahu nebol, v priebehu konania priznal, že s ňou zmluvu uzavrel. Na pojednávaní dňa 2.11.2009 uviedol, že projekt s krbom nepočítal vôbec, neskôr začal uvádzať, že to mal byť okrasný krb, a napokon, že A. J. sa nevedel rozhodnúť, a preto nechali možnosti otvorené. Na pojednávaní dňa 2.11.2009 tiež uviedol, že mu neboli zaplatené faktúry, no v konaní bol preukázaný opak. Na pojednávaní dňa 23.9.2011 vyhlásil: „Na poslednom podlaží, čiže 7. bol vybudovaný komín a na 6. poschodí preto nebol projektovaný komín, nakoľko pôvodne chceli tam mať len ozdobný komín, nakoľko chceli tam mať pôvodne len okrasný krb.“ Toto tvrdenie je absurdné, pretože je nelogické, aby sa na poslednom podlaží budoval komín na vykurovanie tuhým palivom a doňho by sa napájal akýsi ozdobný komín. Navyše toto tvrdenie je v priamom rozpore s výpoveďou svedka L. o tom, že vybudovali komín na kúrenie tuhým palivom (pojednávanie dňa 22.1.2010). Rovnako ak by malo ísť o ozdobný komín, nebolo by potrebné ani vykonanie revízie kominárom. Ak by malo dôjsť k zmene projektu krbu, musela by byť táto zmena uvedená v stavebnom denníku a schválená investorom. Prvoinštančný súd taktiež prijíma chybné skutkové tvrdenie, že krb mal byť vybudovaný ako okrasný, čo je v priamom rozpore s výpoveďou svedka L. (vedúceho pracovnej skupiny žalovaného), že budovali komín tak, aby sa v ňom dalo kúriť tuhým palivom (zápisnica z pojednávania zo dňa 22.1.2000). Súd nebral do úvahy pre posúdenie zodpovednosti za škodu zásadnú skutočnosť, a to porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Konkrétna majetková ujma vznikla následkom protiprávneho konania zhotoviteľa - žalovaného, ktorý postavil komín na vykurovanie tuhým palivom, hoci na takúto skutočnosť nemal odbornú spôsobilosť. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaný nemal oprávnenie a odbornú spôsobilosť, na zhotovenie stavby komínov ako to ukladá § 11 zákona č. 99/1995 Z.z. o požiarnej ochrane. Toto protiprávne konanie je jedna z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, ktorý má byť odškodnený, a je to príčinou dôležitou, podstatnou a rozhodujúcou. Nebyť tejto skutočnosti, ku škode by nedošlo.

9. Žalobkyňa ďalej argumentovala, že príčinám šírenia požiaru súd nevenoval žiadnu pozornosť napriek tomu, že mu to výslovne uložil odvolací súd. V odôvodnení rozsudku sa nenachádza žiadne skutkové a právne hodnotenie tejto podstatnej otázky. Ak by súd skúmal príčiny šírenia požiaru do susediaceho bytu vo vlastníctve žalobkyne, poskytol by odpoveď na jednu zo zásadných otázok, a to z akých dôvodov a akým spôsobom vznikla podstatná časť škody, nakoľko strechy oboch bytov boli požiarom zničené. Zo strany žalovaného v rozpore s projektovou dokumentáciou neboli zhotovené potrebné požiarne úseky, čo bolo podľa všetkých znaleckých posudkov a odborných vyjadrení zrejmom a preukázanou príčinou šírenia požiaru. Napriek objektívnej zodpovednosti (§ 651 OZ) žalovaný ani neprodukoval žiadne dôkazy o tom, že požiarne úseky vybudoval v zmysle projektovej dokumentácie. Podľa znaleckého posudku doc. Ing. Pavla Martona, CSc., stavba trpela viacerými, podrobne popísanými skrytými vadami, ktoré na tieto procesy mali významný vplyv. Aj O. F. B. O. H. na pojednávaní dňa 26.11.2010 potvrdil, že: "Požiar sa preto šíril, pretože nebola vybudovaná celistvá požiarna stena medzi bytmi..." Výstavba komína bola riadne projektovaná, čo preukazuje aj znalecký posudok doc. Ing. Pavla Martona, CSc., ktorý poukázal až na 6 rozdielov skutočného prevedenia stavby žalovaným s projektom. Porovnanie prevedenia stavby s projektom - ide najmä o nedostatky prevedenia požiarnej steny, izolácie vnútri medzistropu a statických prvkov. Prílohou znaleckého posudku je aj Projekt pre stavebné konanie - Projekt požiarnej ochrany, vrátane nákresov požiarnych úsekov, ktoré rozpor skutočného prevedenia a projektovej dokumentácie potvrdzujú. Nákrasy zreteľne znázorňujú aj krb na 6. podlaží s komínom ústiace do 7. podlažia až na strechu. Ak súd konštatoval zodpovednosť samotnej žalobkyne za vznik požiaru, mal podľa názoru žalobkyne minimálne uznať zodpovednosť žalovaného za šírenie požiaru, pretože nevybudovanie požiarnych úsekov podľa projektovej dokumentácie je výlučne porušením zmluvných a zákonných povinností žalovaného a jediným dôvodom šírenia požiaru, teda dôvodom vzniku väčšej škody. Okrem iného žalovaný v rozpore s projektovou dokumentáciou použil rohože z rákosu namiesto sadrokartónu, čo malo taktiež vplyv na šírenie požiaru.

10. Podľa žalobkyne súd založil celé svoje rozhodnutie na chybnej a nepreukázanej prezumpcii, že ak by bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, preukázali by sa vady realizácie komína a požiarnych úsekov a ku vzniku škody by nedošlo. Nevydanie kolaudačného rozhodnutia je zodpovednosťou žalobkyne, a preto nemá nárok na náhradu škody. Za vznik i šírenie požiaru je teda zodpovedná žalobkyňa sama. Jedná sa však o zjednodušujúce a chybné tvrdenie, kedy si súd sám dotvára priebeh

škodovej udalosti, keď do dôkazmi podloženého skutkového priebehu škodovej udalosti vkladá novú skutočnosť - vydanie kolaudačného rozhodnutia a z tejto skutočnosti prezumuje ničím nepodložené závery. Podľa žalobkyne vôbec nebolo v konaní preukázané, aké dôsledky a zmeny v priebehu škodovej udalosti by vydanie kolaudačného rozhodnutia malo a podľa všeobecných skúseností s priebehom kolaudačného konania ani nemožno mať zato, že by vydanie kolaudačného rozhodnutia, čo i len v najmenšom ovplyvnilo priebeh škodovej udalosti. Rozhodujúci tu je dôkaz - Potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov vydané revíznym technikom N. H. zo dňa 9.10.2000, ktorého existenciu ako i dôsledky jeho vydania súd úplne ignoruje. Toto potvrdenie bolo vydané ešte pred vznikom požiaru a je podkladom pre kolaudačné konanie. Zo zoznamov dokumentov, ktoré požadujú predložiť rôzne stavebné úrady obcí ku kolaudačnému konaniu je zrejmé, že potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov je prílohou ku každému jednému kolaudačnému konaniu. Takéto potvrdenie sa predkladá v zmysle § 79 a nasl. stavebného zákona v spojení s § 17 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Žalobkyňa zaobstarala potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov, ktoré by doložila príslušnému stavebnému úradu ku kolaudačnému konaniu. Pre stavebný úrad je takéto vykonanie preskúšania komínov dostatočným dôkazom o spôsobilosti komínov k užívaniu. Ani súd nemá sám ujasnené, či ku riadnej kontrole komína je potrebná správa revízneho technika (kominára) alebo vydanie kolaudačného rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku je v tomto má túce, nejasné a nezrozumiteľné. V priebehu kolaudačného konania, by príslušný stavebný úrad už sám neskúmal bezvadnosť komína, nakoľko by mu postačovalo potvrdenie revízneho technika (kominára). Jednalo sa o skrytú, zabudovanú vadu a nedá sa predpokladať a ani to nie je v praxi obvyklé, že by zamestnanci stavebného úradu dali demontovať časť stavby, aby zistili jej skryté vady. Kolaudačné konanie týmto spôsobom neprebíha a z praxe sú známe i prípady, kedy sú skolaudované stavby majúce vážne problémy so statikou. Podľa názoru žalobkyne by uskutočnenie kolaudačného konania a vydanie rozhodnutia o kolaudácii stavby žiadnym spôsobom nezmenilo priebeh škodovej udalosti, nakoľko ku vzniku škody v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného spočívajúcich vo vyhotovení stavby v rozpore s jeho zmluvnými i zákonnými povinnosťami by určite došlo. Bolo vydané potvrdenie revízneho technika - kominára, ktoré slúži ako podklad pre kolaudačné konanie a na základe žiadnych skutočností nie je možné usudzovať, že stavebný úrad by vo väčšom rozsahu ako revíznym technikom komín kontroloval. Úvaha súdu, že ak by bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, predišlo by sa škode, je úvaha arbitrárna bez akejkoľvek opory v dokazovaní. Súd podľa názoru žalobkyne, napriek existencii potvrdenia o preskúšaní komína, prijal prekvapujúci záver, že bolo nevyhnutné vydanie kolaudačného rozhodnutia. Ku vzniku požiaru ako aj jeho šíreniu a následnému vzniku škody došlo výlučne z dôvodu porušenia zmluvných a zákonných povinností zo strany žalovaného a je taktiež zrejmé, že nebyť takéhoto porušenia ku škode by iným spôsobom nedošlo (§ 651 Občianskeho zákonníka).

11. Napokon žalobkyňa namietala, že medzi ňou a žalovaným išlo o vzťah spotrebiteľský, charakteristický zvýšenou ochranou spotrebiteľa. Poukázala pritom na judikatúru Európskeho súdneho dvora, v ktorej súdny dvor stanovil povinnosť vykladať vo svetle komunitárnych noriem nielen ustanovenia domáceho práva implementujúce komunitárny predpis (smernice), ale tiež národné právo ako celok, a to bez ohľadu na to, či ide o domácu legislatívu prijatú po príslušnom komunitárnom predpise alebo domáce právne normy predchádzajúce prijatiu komunitárneho predpisu. Súd prvej inštancie však na túto argumentáciu žalobkyne žiadnym spôsobom v odôvodnení nereagoval. Vzhľadom na uvedené odvolacie dôvody, žalobkyňa navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 63.011,31 eura so 17,6% úrokom z omeškania od 8.1.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, uplatnila si tiež náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

12. Krajský súd v Trnave svojim prvým rozsudkom č. k. 23Co/49/2017-876 zo dňa 17.9.2018 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď dospel k záveru, že ku škode došlo v čase, kedy stavba ako celok nebola odovzdaná zhotoviteľovi, nebola skolaudovaná; objednávateľ ako vlastník stavby požiadal inú spoločnosť o vyhotovenie krbu na predmetnej stavbe, a to v situácii, kedy vlastník stavby musel vedieť, že komín nie je dokončený, je neskolaudovaný, nebol prehliadnutý na to odbornou spôsobilou osobou, nebolo vydané povolenie na funkčné užívanie predmetného komína a ani krbu, a napriek tomu dal príkaz v krbe založiť oheň. K otázke zábrany šírenia požiaru uviedol, že nie je podstatná, pretože byty neboli skolaudované, a to, či boli vybudované v súlade s projektovou dokumentáciou mohol zákonne skúmať jedine stavebný úrad v kolaudačnom konaní.

13. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom namietala, že odvolací i prvoinštančný súd bez opory v ustanovení zákona, alebo inej normy založili celé svoje rozhodnutie na chybnéj prezumpcii, že ak by bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, preukázali by sa vady realizácie komína a požiarneho úseku a ku vzniku škody by nedošlo. Podľa žalobkyne však nebolo v konaní vôbec preukázané, aké dôsledky a zmeny v priebehu škodovej udalosti by vydanie kolaudačného rozhodnutia malo a podľa všeobecných skúseností s priebehom kolaudačného konania ani nemožno mať zato, že by vydanie kolaudačného rozhodnutia, čo i len v najmenšom ovplyvnilo priebeh škodovej udalosti. Dôvodila, že odvolací súd pochybil, keď žalobu zamietol bez toho, aby sa v odôvodnení riadne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne, preto je jeho rozhodnutie arbitrárne. Mala tiež za to, že sa odvolací súd odklonil od svojho predchádzajúceho rozhodnutia bez toho, aby k takémuto odklonu boli opodstatnené dôvody. Podľa žalobkyne tak v rozsudku odvolacieho súdu, ako i v rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek vysporiadanie sa so závermi oponentských znaleckých posudkov, posúdenie príčin šírenia požiaru (t. j. či dôvodom šírenia požiaru bolo nevybudovanie protipožiarneho stien a úsekov zo strany žalovaného v rozpore s projektovou dokumentáciou), uvedenie rozdielov medzi projektovou dokumentáciou a dielom zhotoviteľa, nakoľko prvoinštančný súd bol povinný porovnať prevedenie stavby s projektom, pričom je dôležité posúdenie, či boli požiarne úseky prevedené podľa príslušných noriem. Ďalej žalobkyňa namietala, že tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd ignorovali tvrdenia žalobkyne, že sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľský vzťah, teda že medzi žalobkyňou a žalovaným sa jednalo o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, avšak jej v spore nebol priznaný status spotrebiteľa, spojený s jeho zvýšenou ochranou. Žalobkyni má byť v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa poskytnutá ochrana, keďže nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu. Súd bol povinný uviesť, z akého dôvodu sa neaplikuje právo na ochranu spotrebiteľa. Súd tiež odignoroval pre vec rozhodujúci dôkaz – Potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov vydané revíznym technikom N. H. zo dňa 9.10.2000, ktoré bolo pre stavebný úrad záväzné rovnako ako právoplatné rozhodnutie dotknutého orgánu. Toto potvrdenie bolo pritom vydané ešte pred vznikom požiaru a je podkladom pre kolaudačné rozhodnutie. Takéto potvrdenie sa predkladá v zmysle ust. § 79 a nasl. stavebného zákona v spojení s § 17 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Tento dôkaz má teda zásadný význam pri posúdení skutočnosti, či by vydanie kolaudačného rozhodnutia mohlo predchádzať vzniku škody a pri posúdení zavinenia žalobkyne. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala žalobkyňa za nedostatočne odôvodnené pokiaľ ide o príčiny šírenia požiaru do susedného bytu v dôsledku absencie protipožiarnej steny a protipožiarneho úseku. Poukazovala na to, že zo strany žalovaného v rozpore s projektovou dokumentáciou neboli zhotovené potrebné požiarne úseky, čo bolo podľa všetkých znaleckých posudkov a odborných vyjadrení zrejme a preukázanou príčinou šírenia požiaru. Napriek objektívnej zodpovednosti (§ 651 OZ), žalovaný ani neprodukoval dôkazy o tom, že požiarne úseky vybudoval v zmysle projektovej dokumentácie. Podľa znaleckého posudku Doc. Ing. Pavla Martona, CSc., stavba trpela viacerými, podrobne popísanými skrytými vadami, ktoré na tieto procesy mali významný vplyv. Aj O. F. B. O. H. na pojednávaní dňa 26.11.2010 potvrdil, že požiar sa preto šírila, pretože nebola vybudovaná celistvá požiarne stena medzi bytmi. Prílohou znaleckého posudku Ing. Martona je aj Projekt pre stavebné konanie – Projekt požiarnej ochrany, vrátane nákresov požiarneho úseku, ktoré rozporujú skutočného prevedenia a projektovej dokumentácie potvrdzujú. Nákrepy zreteľne znázorňujú aj krb na 6. podlaží s komínom ústiacim do 7. podlažia na strechu. Ak súdy konštatovali zodpovednosť samotnej žalobkyne za vznik požiaru, mali minimálne uznať zodpovednosť žalovaného za šírenie požiaru, nakoľko nevybudovanie požiarneho úseku podľa projektovej dokumentácie je výlučne porušením zmluvných a zákonných povinností žalovaného a jediným dôvodom šírenia požiaru, teda dôvodom vzniku väčšej škody. Okrem iného žalovaný v rozpore s projektovou dokumentáciou použil rohože z rákosu namiesto sadrokartónu, čo malo taktiež vplyv na šírenie požiaru. Žalobkyňa poukázala tiež na to, že opakovane v konaní namietala skutočnosť, že pri zhotovovaní diela sa žalovaný dopustil neoprávneného podnikania. Súd však vôbec nebral do úvahy pre posúdenie zodpovednosti za škodu zásadnú skutočnosť, a to porušenie právnej povinnosti žalovaného. Konkrétna majetková ujma vznikla následkom protiprávneho konania zhotoviteľa – žalovaného, ktorý postavil komín na vykurovanie tuhým palivom, hoci na takúto skutočnosť nemal odbornú spôsobilosť. Podľa výpisu zo živnostenského registra nemal oprávnenie a odbornú spôsobilosť na zhotovenie stavby komínov, ako to ukladá § 11 zákona č. 99/1995 Z. z. o požiarnej ochrane. Posúdenie tejto otázky má vplyv na to, či ide o osobitný režim zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom činnosti bez oprávnenia na podnikateľskú činnosť a či ide o zodpovednosť obchodnoprávnu alebo občianskoprávnu s prihliadnutím na zákon o ochrane spotrebiteľa.

14. Žalobkyňa poukazovala na to, že napriek skutočnosti, že v konaní bolo preukázané, že zhotoviteľ nemal príslušné podnikateľské oprávnenie na výstavbu komínov, čím porušil živnostenský zákon, zhotovil dielo v rozpore s projektovou dokumentáciou osvedčenou stavebným úradom a technickými normami, nevedol stavebný denník a ani inú stavebnú dokumentáciu o realizácii diela; zhotovil dielo, ktoré malo závažné skryté vady - vady komína, absencia protipožiarnych stien a úsekov; bol v omeškaní so zhotovením stavby; bez udania dôvodu nedokončil už takmer sfinalizované dielo a žalobkyňu ako spotrebiteľa vôbec neinformoval o stave diela a ani akýchkoľvek vadách diela, súdy zhodnotili, že žalobkyňa je výlučne zodpovedná za vznik ako i šírenie škody z dôvodu, že s užívaním diela nepočkala až do vydania kolaudačného rozhodnutia. Tento záver súdu je arbitrárny, nelogický a nespravodlivý. Ak by konajúce súdy vzali do úvahy tvrdenia a dôkazy produkované žalobkyňou, predovšetkým Potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov vydané revíznym technikom N. H. zo dňa 9.10.2000, museli by dospieť k jednoznačnému záveru, že vydanie kolaudačného rozhodnutia by nemalo vôbec žiadny vplyv na priebeh škodovej udalosti. Pre stavebný úrad závažné stanovisko – potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov bolo vydané ešte pred vznikom požiaru a je podkladom pre kolaudačné konanie. Takéto potvrdenie sa predkladá ku kolaudačnému konaniu v zmysle § 79 a nasl. Stavebného zákona v spojení s § 17 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Podľa žalobkyne nebolo preukázané, aké dôsledky a zmeny v priebehu škodovej udalosti by vydanie kolaudačného rozhodnutia malo a podľa všeobecných skúseností s priebehom kolaudačného konania ani nemožno mať za to, že by vydanie kolaudačného rozhodnutia ovplyvnilo priebeh škodovej udalosti. Pre stavebný úrad je potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov dostatočným dôkazom o spôsobilosti komínov k užívaniu. Nakoniec ani odvolací súd ani súd prvej inštancie nemá sám ujasnené, či ku riadnej kontrole komína je potrebná správa revízneho technika (kominára), alebo vydanie kolaudačného rozhodnutia. V priebehu kolaudačného konania by príslušný stavebný úrad už sám neskúmal bezvadnosť komína, nakoľko by mu postačovalo závažné stanovisko – potvrdenie revízneho technika (kominára). Jednalo sa o skrytú zabudovanú vadu a nedá sa predpokladať, že by zamestnanci stavebného úradu dali demontovať časť stavby, aby zistili jej skryté vady. Taktiež nemožno od žalobkyne očakávať, že bude demontovať celú takmer zhotovenú stavbu a zisťovať vady potom, čo žalovaný ako zhotoviteľ bol v omeškaní a stavbu nedokončil. Podľa žalobkyne by teda uskutočnenie kolaudačného konania a vydanie rozhodnutia o kolaudácii stavby žiadnym spôsobom nezmenilo priebeh škodovej udalosti, nakoľko ku vzniku škody v dôsledku porušenia povinností žalovaného spočívajúcich vo vyhotovení stavby v rozpore s jeho zmluvnými i zákonnými povinnosťami by určite došlo. Navyše príčinou šírenia požiaru do ďalšieho bytu bola absencia protipožiarnych úsekov a stien, na ktorú skutočnosť súdy nereagovali žiadnym spôsobom. Predloženým potvrdením o vykonaní preskúšania komína žalobkyňa preukázala skutočnosť, že komín bol riadne skontrolovaný, a teda si splnila prevenčnú povinnosť. Z uvedeného je zrejmé, že ku vzniku požiaru, ako aj jeho šíreniu a následnému vzniku škody došlo výlučne z dôvodu porušenia zmluvných a zákonných povinností, zo strany žalovaného a je tiež zrejmé, že nebyť takéhoto porušenia, ku škode by iným spôsobom nedošlo (§ 651 OZ).

15. Žalobkyňa dôvodila, že ak nie na vzniku, minimálne na šírení požiaru má žalovaný spoluzavinenie, pričom medzi porušením povinností žalovaného a vznikom škody je kauzálny nexus. Ak by sa nejednalo o výlučnú príčinu vzniku škody, jedná sa o jednu z hlavných príčin. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že bez porušenia povinnosti na strane žalovaného, by ku škode nedošlo.

16. Ďalej žalobkyňa v dovolaní namietala, že napriek tomu, že opakovane počas konania poukazovala na nutnosť aplikácie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nakoľko medzi žalobkyňou a žalovaným sa jedná o vzťah spotrebiteľský, ani v rozsudku prvoinštančného súdu, ani v rozsudku odvolacieho súdu sa žalobkyňi nedostalo odpovede na nutnosť aplikovať spotrebiteľské právo na daný prípad. Podľa žalobkyne boli konajúce súdy povinné na prípad aplikovať z. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy medzi sporovými stranami a v čase vzniku požiaru, čo však neurobili. Podľa § 9 ods. 1 z. č. 634/1992 Z. z. bol žalovaný povinný informovať žalobkyňu o rizikách a nebezpečenstve spojených s ním realizovanou službou, predovšetkým o skrytých vadách diela. Žalovaný zamĺchal pred uzatvorením zmluvy o dielo závažnú skutočnosť, že nemá oprávnenie na podnikanie na výstavbu komínov. Ak by o tejto skutočnosti žalobkyňa mala vedomosť, nikdy by zmluvu o dielo so žalovaným neuzavrela.

17. Taktiež boli súdy povinné aplikovať na prejednávany prípad komunitárne právo, a to Smernicu rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a Smernicu

Európskeho parlamentu a rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS. V rámci dodržania zásad nepravnej retroaktivity boli konajúce súdy rovnako povinné aplikovať na jednotlivé ustanovenia zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky v spore vylepšujú a slúžia na jej ochranu, čo však súdy neurobili. Taktiež boli súdy povinné aplikovať ust. § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách a ust. § 290 až § 300 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, čo sa však nestalo. Neaplikovanie uvedených právnych noriem je chybné právne posúdenie na strane konajúcich súdov.

18. Podľa žalobkyne tiež odvolací a prvoinštančný súd nesprávne aplikovali § 79 a nasl. Stavebného zákona v spojení s § 17 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona. Právnu otázku, či revízná správa o kontrole a preskúšaní komína je jediným a dostatočným podkladom k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, alebo či stavebný úrad v rámci kolaudačného konania vykonáva opätovne kontrolu a preskúšanie komína bez ohľadu na revíznú správu mali konajúce súdy posúdiť tak, že revízná správa je záväzným stanoviskom ku kolaudačnému konaniu, pričom samotný stavebný úrad by v rámci kolaudácie túto otázku už opätovne nepreskúmal.

19. Žalobkyňa sa tiež domnieva, že ak žalovaný neporušil inú svoju právnu povinnosť, porušil svoju prevenčnú povinnosť, avšak konajúce súdy predmetné ustanovenie § 415 OZ na prípad neaplikovali. Žalobkyňa v konaní opakovane namietala, že žalovaný po nedokončení a opustení stavby bez zanechania akejkoľvek realizačnej dokumentácie a stavebného denníka, potom čo zhotovil dielo so skrytými závažnými vadami (chýbajúce protipožiarne steny a úseky), bez oprávnenia na podnikateľskú činnosť, bol minimálne povinný upovedomiť žalobkyňu o tom, že dielo má skryté vady a hrozí vznik závažných škôd.

20. Konajúce súdy tiež vôbec nebrali do úvahy porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, ktorý postavil komín na vykurovanie tuhým palivom, hoci na to nemal odbornú spôsobilosť, ako to ukladá § 11 zákona č. 99/1995 Z. z. o požiarnej ochrane. Poukázala na znenie ust. § 3 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ktoré dopadá nielen na právne úkony zakladajúce obchodné záväzkové vzťahy, podľa ust. § 261 alebo § 262 Obchodného zákonníka, ale na akékoľvek právne úkony, teda aj tie, ktoré sa riadia Občianskym zákonníkom. Pri porušení verejnoprávnych pravidiel vzťahujúcich sa na oprávnenie podnikat' je sankciou v súkromnoprávnej rovine povinnosť k náhrade škody spôsobenej neoprávneným podnikaním, ktorá sa uplatní prostredníctvom § 757 o mimozmluvnej zodpovednosti podľa § 373 a nasl. OBZ. Ust. § 757 OBZ rozširuje aplikáciu ustanovení o náhrade škody (§ 373 – 386 OBZ) aj na škodu spôsobenú porušením povinností stanovených Obchodným zákonníkom. Ust. § 3 ods. 2 Obchodného zákonníka je jednou zo zvláštnych úprav zodpovednosti za škodu a v tomto prípade je aplikovateľné ust. § 373 OBZ o náhrade škody. Ods. 2 upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným podnikaním, teda nedovolenou činnosťou. Zodpovednosť za škodu v zmysle predmetného ust. je koncipovaná tak, že nedovolené podnikanie, ak v príčinnej súvislosti s ním vznikne škoda, zakladá povinnosť takúto škodu nahradiť. Pôjde teda o porušenie povinnosti uloženej Obchodným zákonníkom. Preto v tomto prípade sa na zodpovednosť za škodu bude obdobne aplikovať § 373 a nasl. v súlade s ust. § 757, ktorý ustanovuje, že zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených Obchodným zákonníkom, platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl. Podľa žalobkyne boli konajúce súdy povinné vysporiadať sa s objektívnou zodpovednosťou žalovaného v zmysle ust. § 3 ods. 2, § 373 a § 757 Obchodného zákonníka a aplikovať tieto ustanovenia na daný prípad a posúdiť zodpovednosť žalovaného podľa § 373 Obchodného zákonníka a liberačné dôvody tam uvedené. Neaplikovanie predmetných ustanovení spôsobilo chybné právne posúdenie veci. Žalobkyňa na základe uvedeného žiadala dovolací súd, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe v celosti vyhovie, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

21. Na základe podaného dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3Cdo/62/2020-1006 zo dňa 28.3.2023 prvý rozsudok odvolacieho súdu v tejto veci z 17.9.2018 sp. zn. 23Co/49/2018 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd zistil, že nižšie súdy nielenže nevykonali dovolateľkou navrhnutý dôkaz – Potvrdenie o vykonaní preskúšania komína vydané revíznym technikom N. H. z 9.10.2000, ale navyše dôvodili, že majiteľ objektu si mal takýto dôkaz zabezpečiť. Tento žalobkyňou navrhovaný a nižšími súdmi preukázateľne nevykonaný dôkaz pritom mohol mať nielenže vplyv na riadne zistenie skutkového stavu, ale ho možno považovať za takpovediac kľúčový (rozhodujúci). Nevykonanie takéhoto dôkazu a ani neposkytnutie objektívne uspokojivého vysvetlenia, prečo k jeho vykonaniu nedošlo, tak kvalifikoval ako porušenie práva na spravodlivé súdne

konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy. Dovolací súd uviedol, že dovolanie neposudzoval aj z hľadiska opodstatnenosti argumentácie majúcej väzbu na riešenie právnych otázok, vzhľadom na to, že opačný postup by mohol vykazovať znaky akademickosti, nakoľko žalobkyňou nastolené právne otázky by mohli po očakávanej zmene skutkového stavu stratiť svoj význam.

22. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), po doplnení dokazovania v zmysle pokynu dovolacieho súdu (§ 384 ods. 2 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku, ako aj na právne záväzný názor dovolacieho súdu vyslovený v jeho uznesení, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol dôvodiac, že predmetná stavba nebola zhotoviteľom dokončená a objednávateľovi odovzdaná, pričom ku škodovej udalosti došlo v čase, kedy zhotoviteľ stavby v stavebných prácach nepokračoval, avšak vlastník stavby si dal vyhotoviť a nainštalovať krb inou právnickou osobou, keď pri nainštalovaní dymovodu krbu do komína došlo k porušeniu požiaro-bezpečnostných predpisov v dôsledku čoho došlo po zapálení ohňa v krbe v neskoľaudovanej stavbe k požiaru, preto nie je možné vysloviť zodpovednosť žalovaného ako zhotoviteľa stavby za vznik tohto požiaru a príčin, ktoré v dôsledku toho nastali. Žalobkyňa v odvolaní namietala najmä to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom pokiaľ ide o zistene miesta a príčiny vzniku požiaru, nezaoberal sa príčinami šírenia požiaru do susedného bytu, čím vznikla podstatná časť škody, ako ani okolnosťou, že podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaný nemal oprávnenie a odbornú spôsobilosť na zhotovenie stavby komínov a súd tiež neaplikoval na spor žalobkyne ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Odvolací súd v súlade s ust. § 384 ods. 2 CSP doplnil dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie na nariadenom odvolacom pojednávaní a v zmysle pokynu dovolacieho súdu oboznámil listinné dôkazy – Potvrdenie o vykonaní preskúšania komína vydané revíznym technikom N. H. z 9.10.2000 (čl. 51 a 52 spisu, príloha Znaleckého posudku č. 20 z r. 2001 vypracovaného doc. Ing. Pavlom Martonom CSc). Z oboch týchto potvrdení vydaných revíznym technikom, kominárom N. H. zo dňa 9.10.2000 vyplýva, že potvrdzujú vykonanie preskúšania komínov a dymovodov na adrese objektu E. XX, E., a to pod č. 010493 pre A. B. C. a pod č. 010492 pre A. O. J. s tým, že v potvrdení sa uvádza, že sú určené pre plynárenskú organizáciu a že z hľadiska prevádzky komínov a dymovodov nezistil žiadne nedostatky, že tieto vyhovujú bezpečnej prevádzke. Je tu údaj na oboch potvrdeniach - 1ks plynový kotol Junkers.

25. Žalobkyňa na odvolacom pojednávaní uviedla, že potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov vydané N. H. preukazuje, že kominár vykonal preskúšanie komína a preskúšanie dymovodu, na ktorý bol napojený plynový kotol zn. Junkers. V prípade, že by kominár nevykonal preskúšanie komína, ale len dymovodu, ako tvrdí žalovaný, na potvrdení o vykonaní preskúšania komína by slovo komín preškrtnol a ponechal len slovo dymovod. Komín bol vyvložkovaný, čo potvrdil stavbyvedúci žalovaného, a teda nešlo o okrasný krb na plyn, ale o komín na tuhé palivo. Kominár N. H. vydal dve potvrdenia – na každý byt jedno. Žalobkyňa považovala za nevyhnutné, aby sa odvolací súd vysporiadal s otázkou príčiny šírenia požiaru do druhého bytu, riadneho zhotovenia požiarnych úsekov, porovnania realizácie stavby s projektom, ako i so záverom znaleckých posudkov a odborných vyjadrení, ktoré predložila žalobkyňa v tom rozsahu, v ktorom to odvolací súd sám konštatoval v prvom zrušujúcom uznesení zo dňa 4.2.2013. Žalobkyňa odstúpila od zmluvy so žalovaným, avšak bolo to po opakovaných výzvach na dokončenie diela a opakovaných výzvach na predloženie akejkoľvek dokumentácie k realizácii diela, či už realizačného projektu alebo stavebného denníka. Na žiadnu z týchto výziev žalovaný nereagoval. Pri odchode zo stavby bolo dielo takmer sfinalizované, pokladali sa parkety a nejavilo sa logické, že by dielo,

za ktoré bol zodpovedný žalovaný nebolo dokončené. Znalci Ing. Marton a B. M. uvádzajú, že požiar vznikol z dôvodu kontaktu drevených prvkov stropu so šamotovou komínovou vložkou. Doc. Marton ako jediný znalec vykonal obhliadku zničeného diela po požiari. Obaja uvedení znalci konštatujú, že sa jedná o skrytú vadu a ako to vyplynulo i z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného bolo nutné odkryť strop, aby sa tieto vady odhalili. Podľa žalobkyne tak bol jej nárok v plnom rozsahu preukázaný, preto žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

26. Žalovaný na odvolacom pojednávaní uviedol, že žalobca predkladá potvrdenie o preskúšaní komína z 9.10.2000 až dodatočne, keďže v priebehu konania takýto dôkaz predložený nebol. Toto potvrdenie je formálne tlačivo na komíny a dymovody a je v ňom uvedené, že vyhovujú. Z neho vôbec nevyplýva, že bol preskúšaný a skontrolovaný krb zavedený do komína, nakoľko ani nie je uvedený v potvrdení. V potvrdení je len uvedený 1ks plynový kotol zn. Junkers, čiže bolo vydané len pre účely správneho vyhotovenia komína pre použitie plynového kotla zn. Junkers. Montáž krbu v tomto potvrdení vôbec uvedená nie je, ak by to revízny technik preskúšal, požiar by vznikol jemu, čiže nedošlo k preskúšaniu komína. Navyše dňa 9.10.2000 ešte krb nebol osadený, čo vyplýva z listinných dôkazov. Všetci znalci tvrdia, že k riadnemu preskúšaniu montáže krbu do existujúceho komína nedošlo, nakoľko ak by sa postupovalo v súlade s vyhl. č. 84/1997 Z. z., nemohlo dôjsť k tejto škodovej udalosti. Dňa 9.10.2000 krb ešte nebol osadený, revízny technik, ktorý bol sused žalobkyne, vydal potvrdenie o správnom vyhotovení komína, ktorý nikto nespochybňuje. Komín bol postavený na 7. nadzemnom podlaží, bez pevného základu, nebol dokončený, nakoľko žalobca nemal v tom čase predstavu o ďalšej montáži krbu o poschodie nižšie, na 6. podlaží, preto krb nebol dokončený, nemal pevný základ, nemal čistenie komína a preto bol strop 6. nadzemného podlažia otvorený a zakrytý dreveným obložením pre účely ďalších úprav podľa predstáv majiteľa. Majiteľ si dal zhotoviť na 6. nadzemnom podlaží krb, ktorý kúpil od spoločnosti Telervis, ktorá v priebehu konania zanikla bez právneho nástupcu a zamestnanci tento krb na pevné palivo napojili priamo zo 6. nadzemného podlažia do komína postaveného na 7. nadzemnom podlaží cez strop v rozpore s vyhl. č. 84/1997 Z. z., keďže ak dymovod prechádza drevenými konštrukciami, má ho zhotoviteľ krbu inštalovať v bezpečnej vzdialenosti od horľavej konštrukcie, preto neobstojí námietka, že sa jedná o skrytú vadu, nakoľko pri riadnom odkrytí drevených konštrukcií tak, aby v otvore stropu bolo vidieť spodnú časť komína zo 7. podlažia, neexistuje, že by nebolo viditeľné, že či už v ústí do vložky, alebo komín samotný, by pretŕčali alebo zasahovali drevené časti debnenia. Túto skutočnosť potvrdili znalci aj znalkyňa žalobcu Zuzana Trubačová na pojednávaní pri výsluchu v júli 2017 kde uviedla, že ak by zhotoviteľ krbu videl, že drevený strop bol takto ukončený, ako zjavne bol, tak by musel odstrániť drevené zadenbenie a vyhotoviť patričnú izoláciu. Taktiež títo znalci potvrdili na otázku, či sa dalo spravodlivo požadovať od osoby, ktorá osadzovala dymovod a stavala krb, aby dostatočne zistila stav v medzistrome tak, aby nedošlo ku kontaktom s drevenými prvkami, že firma, ktorá stavala krb musela skontrolovať do akého priestoru osádza vložku dymovodu. Dôležitá skutočnosť je tiež, že prvýkrát je možné zakúriť do krbu za prítomnosti odborne spôsobilej osoby, ktorá odsúhlasí správnosť a funkčnosť zapojenia krbu do komína. Toto sa podľa predloženého potvrdenia žalobcom o kontrole komína z 9.10.2000 nestalo, nakoľko ak by skutočne tú kontrolu riadnym spôsobom a tiež skúšku vykonal, tak by k požiaru došlo jemu, a nie až zamestnancom, ktorí prvýkrát založili oheň pri prácach a zahodili tam papiere. Táto skutková okolnosť vylučuje, že sa skutočne aj kontrola komína ako aj montáže krbu a správnosť jeho zapojenia uskutočnila, keďže je zjavné, že inak by požiar pri kontrole vznikol revíznemu technikovi. Navyše, ako potvrdili aj znalci, toto potvrdenie mohlo potvrdzovať len správnosť vyhotovenia komína na 7. nadzemnom podlaží v súlade s vyhl. ako aj s požiarными predpismi, nakoľko, ak si vlastník o poschodie nižšie postavil krb s pevným tuhým palivom už podľa požiarных predpisov by musel domurovať komín aj na 6. poschodí. Musel byť mať pevný protipožiarny základ a musel by mať aj vyhotovené otvory na čistenie odpadu. V okolnostiach prípadu, na 6. poschodí nebol žiaden komín postavený. Je zrejmé, že do takto nedokončeného komína sa nesmel nikto so žiadnym spotrebičom pripojiť a tento následne prevádzkovať. Ak by aj revízny technik mal preskúšavať komín aj s krbom, už nemohol vydať potvrdenie o správnom vyhotovení komína, nakoľko pri krbe na pevné tuhé palivo už by tento komín nespĺňal požiadavky. Ten, kto osádzal krb a dymovú vložku spájal cez medzistrop drevenej konštrukcie s komínom na 7. nadzemnom podlaží, mal dostatočne tento strop otvoriť, aby videl šamotovú vložku, že je prázdna a že nie sú pri nej blízko drevené prvky a otvoriť ho tak, aby aj komín zospodu videl, že sú splnené podmienky osadenia dymovodu podľa vyhl. č. 84/1997, teda v dostatočnej vzdialenosti od horľavej stavebnej konštrukcie. Toto sa nestalo, nakoľko horľavé konštrukcie zasahujúce do vložky zasadnutého komína sú viditeľné voľným okom, resp. vložiť do nej dymovod je možné len tak, aby zhotoviteľ videl, že tam žiadna prekážka nie je, teda nie je možné hovoriť o skrytej vade. Žalobca na 7. nadzemnom podlaží nemal záujem žiaden krb osadiť, ani osadený

nebol, dal si ho postaviť preto, aby v prípade, že na 6. nadzemnom podlaží bude mať záujem vyhotoviť akúkoľvek formu krbu, aby už nemusel na 7. poschodí stavať komín, ale už to prispôbil svojim budúcim predstavám. Všetky znalecké posudky, potvrdili, kde došlo k požiaru, a tým, kto do tohto komína osádzal krb nebol žalovaný, ale spoločnosť Telervis. Čo sa týka následného šírenia požiaru, poukázal žalovaný na to, že v pôvodnom projekte zábrany nie sú zakreslené tak, ako ich uvádza žalobca. Prvotne však nedošlo ku škode v dôsledku konania žalovaného a táto skutočnosť nebola vytykána ani dovolacím súdom. Pokiaľ ide o znalcov, ktorých uvádzala žalobkyňa, boli to znalci poverení žalobcom. Žalovaný poukazuje na znalecký posudok Ing. Morávka nezávislého znalca, ktorý bol bezprostredne po požiarí prítomný a ktorý na základe rozhodnutia Okresného súdu Galanta vypracovával znalecké posudky ešte v r. 2013. Všade sa napája existujúci krb na komín z boku do existujúcich sopúchov a nie je možné zospodu sa napájať cez pevný strop. Ak tak učinili, tento priestor mali otvoriť, aby videli, či tam nie sú prekážky. Potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov z 9.10.2000, nie je potvrdením o vykonaní preskúšania komínu aj zavedenia krbu do komína, nakoľko v tom období ešte krb osádzaný nebol a kominár nemohol vykonať skúšku, nakoľko ak by ju vykonal, tak by požiar vznikol konajúcemu revíznemu technikovi. Z potvrdenia je zrejmé, že sa vydával pre účely plynového kotla Junkers do existujúceho komína, nie v súvislosti s komínom na 7. nadzemnom podlaží a žiadna súvislosť s preskúšaním, kontrolou osadenia krbu do komína z tohto potvrdenia nevyplýva. Žalovaný prestal so stavebnými prácami koncom roka 2018, nakoľko mu žalobca neplatil dohodnuté zálohy, preto výzvu na dokončenie stavby po uplynutí vyše jedného roka považoval žalovaný za irelevantnú. Žalovaný preto navrhoval, aby súd žalobu zamietol a úspešnej strane priznal náhradu trov konania.

27. Odvolací súd na základe dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie doplneného v odvolacom konaní o oboznámenie listinných dôkazov Potvrdenie o vykonaní preskúšania komína vydané revíznym technikom N. H. z 9.10.2000 (čl. 51 a 52 spisu) dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonané dokazovane vyhodnotil správne a vec aj správne právne posúdil.

28. Podstatná v predmetnej právnej veci je skutočnosť, ktorá nebola sporovými stranami v priebehu konania žiadnym spôsobom rozporovaná, a to, že predmetná stavba (nadstavba dvoch bytových jednotiek) nebola zhotoviteľom (žalovaným) dokončená a nebola objednávateľovi (žalobkyni) odovzdaná. Obe strany v spore zhodne uvádzali, že zhotoviteľ po nezhodách s objednávateľom ohľadom finančného plnenia, práce na stavbe prerušil, nepokračoval v nich a dielo riadne nedokončil. Líšili sa len údaje sporových strán, kedy mal žalovaný práce prerušiť, keď žalovaný uvádzal, že to bolo ešte v roku 1999, pričom žalobkyňa uvádzala, že to bolo až koncom roka 2000. Súd prvej inštancie potom správne zdôrazňoval to, že ku škodovej udalosti (vznik požiaru) došlo v čase, kedy žalovaný ako zhotoviteľ stavby v stavebných prácach nepokračoval a že stavba nebola zo strany zhotoviteľa ukončená a nebola odovzdaná objednávateľovi. Ide pritom o rozhodujúcu okolnosť pri posudzovaní príčiny vzniku požiaru v predmetnej právnej veci. Z uvedeného totiž vyplýva, že zhotoviteľ ani stavbu komína neodovzdal objednávateľovi ako dokončenú, resp. pripravenú na napojenie krbu bez ďalších potrebných stavebných úprav.

29. Žalobkyňa v odvolaní aj dovolaní zdôrazňovala, že žalovaný podľa výpisu zo živnostenského registra nemal oprávnenie a odbornú spôsobilosť na zhotovenie stavby komínov v zmysle § 11 zák. č. 99/1995 Z. z. o požiarnej ochrane. V tomto smere odkazovala na znalecký posudok č. 8/2014 Zuzany Trubačovej, ktorá túto skutočnosť uviedla vo svojom posudku (č. I. 688). Na stavbu komína však nie je potrebné osobitné živnostenské oprávnenie, nakoľko je možné ju vykonávať v rámci voľnej živnosti – uskutočňovanie jednoduchých stavieb, drobných stavieb a ich zmien, ktorou disponoval aj žalovaný. Verejnoprávnu ochranu (kvality) stavby garantuje odborne spôsobilá osoba – stavbyvedúci. Podľa stavebného povolenia zo dňa 18.6.1997 (č. I. 13 spisu) mal technický dozor na stavbe vykonávať B. A. I.. K tejto okolnosti sa však žalobkyňa nevyjadrovala. Viazaná živnosť sa vyžaduje na činnosť preskúšavanie komínov, avšak žalovaný v danom prípade komín iba vyhotovoval, nerobil jeho revíziu – preskúšanie komína, ktorú si žalobkyňa zabezpečovala revíznym technikom N. H.. Navyše ust. § 11 zák. č. 126/1985 Zb. v znení novely č. 99/1995 Z. z., ktoré označila znalkyňa Trubačová, ako aj žalobkyňa, hovorí o odbornej spôsobilosti technika požiarnej ochrany, nie staviteľa komína – murára. Technik požiarnej ochrany čistí, kontroluje a preskúšava komíny určené v predpisoch požiarnej ochrany. Túto činnosť však žalovaný pre žalobkyňu nevykonával. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaného (č. I. 5 spisu), mal tento v čase zhotovovania stavby živnostenské oprávnenie v rozsahu staviteľ – vykonávanie jednoduchých stavieb a poddodávok. Ako teda správne uviedol žalovaný (č. I. 770) na stavbu komína nie je potrebné zvláštne stavebné povolenie, alebo osobitná

spôsobilosť stavebníka; ten, kto je oprávnený na vykonávanie stavieb, je oprávnený aj na postavenie komína. Žalovaný sa teda v tomto smere nedopustil nedovoleného podnikania, ako namietala žalobkyňa s poukazom na ust. § 3 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“), z čoho následne vyvodzovala potrebu posudzovať zodpovednosť žalovaného za škodu prostredníctvom ust. § 757 OBZ o mimozmluvnej zodpovednosti podľa § 373 a nasl. OBZ. Takáto právna kvalifikácia zodpovednosti za škodu žalovaného v danom prípade nie je správna.

30. Odhliadnuc od nesprávneho záveru žalobkyne, že sa žalovaný pri stavbe komína dopustil neoprávneného podnikania, treba uviesť, že v danom prípade by ani na základe ust. § 3 ods. 1 OBZ, nebolo možné zodpovednosť žalovaného posudzovať prostredníctvom § 757 OBZ podľa § 373 a nasl. OBZ. Aplikácia ust. § 3 ods. 1 OBZ by totiž nemala vplyv na povahu právneho vzťahu založeného medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretím ústnej zmluvy o zhotovení stavby na zákazku podľa § 644 OZ. Ust. § 3 ods. 1 OBZ upravuje, že v prípade, ak určitá osoba podniká bez oprávnenia na podnikanie, nemá to vplyv na platnosť jej právnych úkonov. Cieľom uvedeného ustanovenia je ochrana práv tretích osôb. Okolnosť, že právny úkon zostáva platný, potom nič nemení na povahe daného záväzku. Občiansky zákonník v ust. § 651 OZ obsahuje špeciálne ustanovenie o zodpovednosti za škodu zhotoviteľa pri zhotovení stavby na zákazku. Ust. § 757 OBZ rozširuje aplikáciu ustanovení o náhrade škody (§ 373 – 386 OBZ) aj na škodu spôsobenú porušením povinností stanovených Obchodným zákonníkom (kam možno zaradiť i ust. § 3 ods. 1 OBZ). Avšak v predmetnej veci nejde o deliktuálnu (mimozmluvnú) zodpovednosť (v zmysle § 757 OBZ) v dôsledku porušenia ust. § 3 ods. 1 OBZ, ale o zmluvnú zodpovednosť žalovaného, za porušenie povinností zo zmluvy o zhotovení stavby na zákazku uzavretej podľa § 644 OZ. Ústavný súd SR v náleze z 24.2.2016, sp. zn. II. ÚS 637/2015 uviedol, že „Na aplikovanie obchodnoprávneho režimu je potrebné, aby existoval záväzkový vzťah spĺňajúci podmienky § 261 OBZ. Ak nedošlo k porušeniu povinností uložených Obchodným zákonníkom, naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením povinností treba posudzovať podľa všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu, ktorou sú ustanovenia Občianskeho zákonníka.“ V danom prípade žalobkyňa tvrdí škodu nevznikla v priamej príčinnej súvislosti s tým, že sa žalovaný mal dopustiť neoprávneného podnikania, ale poškodením zhotovenej stavby pred prevzatím stavby žalobkyňou ako objednávateľkou, t. j. v čase trvajúcej objektívnej zodpovednosti žalovaného ako zhotoviteľa stavby na zákazku. K poškodeniu stavby požiarom, malo podľa tvrdení žalobkyne dôjsť v dôsledku vadného zhotovenia stavby žalovaným v časti komína a v časti nevybudovania protipožiarnych úsekov v súlade so zmluvou, projektovou dokumentáciou a stavebnými normami, teda nie porušením povinností uložených Obchodným zákonníkom. Posúdenie otázky, ktorým právnym predpisom sa spravuje nárok na náhradu škody závisí od zistenia, aká skutočnosť bola príčinou vzniku škody. Žalovaný sa však v danom prípade pri stavbe komína neoprávneného podnikania nedopustil, preto ani nie je dôvod na aplikáciu § 3 ods. 1 OZ. Posúdenie zodpovednosti za škodu žalovaným v zmysle ust. § 651 OZ súdom prvej inštancie teda bolo správne.

31. Ďalej sa žalobkyňa dovoľovala použitia ustanovení na ochranu spotrebiteľa v jej právnej veci. Namietala, že súd prvej inštancie neposúdil jej spor ako spotrebiteľský a neaplikoval na jej právnu vec najmä ust. § 52 OZ, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ust. § 290 až 300 CSP. Odvolací súd má za to, že skutočne zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným o zhotovení stavby na zákazku v ústnej forme, možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 OZ, podľa ktorého je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (tu žalovaný). Spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (tu žalobkyňa). V zmysle ust. § 879j OZ sa ustanovenie § 52 ods. 1 OZ použije aj na právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.1.2018 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

32. Spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľskom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 CSP). Z procesného hľadiska je podstatné, že ustanovenia o spotrebiteľských sporoch § 290 až § 300 sa použijú aj na spory z tých zmlúv alebo súvisiace s tými zmluvami, ktoré vznikli pred 1.1.2008, ak zodpovedajú súčasnému zneniu § 52 ods. 1 OZ. Za spotrebiteľský spor možno považovať spor o akejkoľvek otázke týkajúcej sa spotrebiteľskej

zmluvy (jej vznik, platnosť, trvanie, výklad obsahu, posúdenie nárokov z nej vyplývajúcich). Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky zo zodpovednosti za škodu.

33. Z osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa vyplýva prvok kontroly spotrebiteľských zmlúv orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy z úradnej povinnosti. V danom prípade však bola spotrebiteľská zmluva uzavretá v ústnej forme a žalobkyňa si neuplatňovala žiadne nároky súvisiace s obsahom danej spotrebiteľskej zmluvy, preto neprichádzala do úvahy súdna ex offo kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobkyňa ani existenciu žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok netvrdila. Takisto netvrdila, že by sa žalovaný pri uzatváraní zmluvy s ňou dopustil konkrétnych nekalých obchodných praktík. Na predmetnú vec nie možné aplikovať ust. § 9 ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Z. z., z ktorých žalobkyňa vyvodzovala povinnosť žalovaného informovať ju ako spotrebiteľku o rizikách a nebezpečenstvách spojených s realizovanou službou, najmä o skrytých vadách diela, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o zhotovení stavby na zákazku (§ 644 OZ), ktorá je osobitným druhom zmluvy o dielo, je zhotovenie novej stavby podľa individuálnych požiadaviek objednávateľa. Žalovaný žalobkyni neposkytoval službu, ale vyrábal novú hmotnú individuálne určenú vec. Zodpovednosť zhotoviteľa za vady je osobitne upravená v ust. § 645 až § 650 OZ. Práva a povinnosti objednávateľa a zhotoviteľa sa spravujú tiež ust. § 632 a nasl. OZ o zmluve o dielo, príp. všeobecnými ust. OZ o záväzkoch. Žalobkyňa najmä dôvodila, že ju žalovaný neinformoval, že nemá oprávnenie na podnikanie na výstavbu komínov, ktorú vedomosť ak by mala, tak by s ním zmluvu neuzatvorila. Ako však bolo uvedené vyššie, takéto osobitné oprávnenie potrebné nebolo. Pokiaľ dôvodila, že súd mal aplikovať aj zákon č. 250/2007 Z. z., tak neuviedla, porušenia akých jeho ustanovení sa mal žalovaný dopustiť. Odvolací súd nezistil, že by použitie ustanovení tohto zákona na danú právnu vec bolo dôvodné. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nie je možné kvalifikovať ani ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 a § 8 zák. č. 250/2007 Z. z., pretože nezistil, že by žalovaný poskytol žalobkyni nejaké klamlivé informácie, v dôsledku ktorých by žalobkyňa bola pri uzatváraní zmluvy uvedená do omylu. Tvrdenie žalobkyne o neoprávnenom podnikaní žalovaného bolo vyvrátené. Zároveň u žalovaného nejde o klasický predaj tovaru, či poskytovanie služby, ale o zhotovenie veci podľa individuálnych požiadaviek žalobkyne. Na jeho zodpovednosť za prípadné vady sa použijú ust. § 644 a nasl. OZ. Odvolací súd preto v danej veci dôvod na aplikáciu ustanovení zák. č. 250/2007 Z. z. nevidel.

34. Súd sa v civilnom sporovom konaní prísne spravuje dispozičným princípom, čo sa ďalej odzrkadľuje v princípe formálnej pravdy. Sankciou za pasivitu strán v konaní, najmä za neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, je strata sporu. Predmetná právna vec sa však po procesnej stránke spravuje ustanoveniami § 290 až § 300 CSP upravujúcimi osobitosti vedenia spotrebiteľských sporov.

35. Predovšetkým podľa § 295 CSP, môže súd v spotrebiteľských sporoch vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Ust. § 295 CSP je však potrebné vnímať v zmysle judikatúry SD EÚ, podľa ktorého musí vnútroštátny súd ex officio nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie nachádzajúce sa v zmluve, ktorá bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice (Smernica Rady 93/13/EHS) a v prípade, že to tak je, posúdiť ex offo prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia. Cieľom us. § 295 CSP je teda posúdiť nekalú povahu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, a to aj bez návrhu spotrebiteľa. Ustanovenie § 295 CSP však nevyklučuje inú povinnosť tvrdenia spotrebiteľa, ako je tvrdenie o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Povinnosť skutkových tvrdení spotrebiteľa v ostatnom rozsahu zostáva zachovaná. Opačný výklad by viedol k absurdným záverom, že v prípade spotrebiteľa žalobcu, by obsahom žaloby nemuselo byť ani to, čoho sa domáha. Súd je tiež povinný dodržať dispozičný princíp v konaní, t. j. nemôže za spotrebiteľa voliť jeho postup vo veci, resp. určovať mu ciele, ktoré má v spore dosiahnuť. Súd by nemal byť radcom ani jednej zo strán, nemal by narušiť integritu vôle spotrebiteľa a konať v jeho prospech to, čo sám považuje za správne.

36. Pre konanie podľa CSP je typická prísna koncentrácia konania, čo kladie na procesné strany zvýšené nároky z hľadiska dôkaznej povinnosti. V spotrebiteľských sporoch môže spotrebiteľ v zmysle ust. § 296 CSP predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej (dodávateľ len do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd končí dokazovanie). Okrem predkladania alebo označenia skutočností alebo dôkazov na preukázanie svojich tvrdení môže až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej uplatniť spotrebiteľ aj iné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov

a hmotnoprávne námietky. Avšak ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ust. § 296 o koncentrácii konania v spotrebiteľských sporoch sa nepoužije.

37. V predmetnej právnej veci, je žalobkyňa zastúpená advokátom (čl. 11 ods. 3 Základných princípov CSP). Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ust. § 296 sa nepoužije. Uvedené je odôvodnené tým, že ak sa spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, pojmovo stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. Zastúpenie spotrebiteľa advokátom má vplyv aj na poučovaciu povinnosť súdu voči spotrebiteľovi (§ 160 ods. 3 písm. b/ CSP a § 292 CSP), t. j. súd ho v tom prípade nepoučuje o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť. Odvolací súd nezistil, že by v predmetnej právnej veci bolo potrebné vykonať dôkazy, okrem už vykonaných, ktoré by boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Nakoľko je žalobkyňa v danej veci kvalifikovane právne zastúpená, bolo na nej, aby za účelom dosiahnutia svojho procesného úspechu uvádzala rozhodujúce skutkové tvrdenia a navrhovala na ich vykonanie dôkazy. Keďže v danej veci nebolo predmetom ex offio posudzovanie nekalých podmienok v spotrebiteľskej zmluve, nevidel odvolací súd dôvod, na inú svoju ingerenciu za účelom ochrany žalobkyne, právne zastúpenej spotrebiteľky v danej veci.

38. Na základe vykonaného dokazovania, nebolo v konaní sporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená ústnou formou zmluva o zhotovení stavby na zákazku podľa § 644 OZ, predmetom ktorej bola nadstavba dvoch 4-izbových bytových jednotiek na streche obytného domu s. č. XXXX na E. P. Q. XX R. E., a to podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Lignoprojekt, a.s.

39. Žalobkyňa tvrdila, že koncom roka 2000 žalovaný bez toho, aby bolo dielo dokončené, utlmil svoje aktivity na stavbe. Žalobkyňa žalovaného písomne vyzvala na dokončenie diela listom z 14.12.2000. Dňa 8.1.2001 vznikol na stavbe požiar. Žalobkyňa potom mala listom zo dňa 8.2.2001 odstúpiť od zmluvy ku dňu 16.2.2001, nakoľko žalovaný na jej výzvu na odstránenie škôd na stavbe a na dokončenie stavby nereagoval. K odstúpeniu od zmluvy malo dôjsť podľa § 642 ods. 2 OZ. V prípade odstúpenia od zmluvy, zmluva sa zrušuje od začiatku (ex tunc), teda nastáva právny stav, ako keby k zmluve vôbec nedošlo. Avšak v čase tohto odstúpenia od zmluvy dňa 16.2.2001, už došlo k vzniku škody na zhotovovanej stavbe v dôsledku požiaru, ku ktorému došlo už dňa 8.1.2001. Preto napriek tvrdenému odstúpeniu od zmluvy žalobkyňou, považoval odvolací súd za dôvodné posúdiť zodpovednosť žalovaného za škodu v danej veci podľa ustanovenia § 651 OZ, ktorým sa spravovala jeho zodpovednosť v čase vzniku požiaru, ku ktorému došlo ešte pred odstúpením od zmluvy. Odstúpením od zmluvy totiž nie je dotknuté právo na náhradu škody vzniknutej porušením právnych povinností v čase pred odstúpením od zmluvy. Bolo by totiž nelogické, aby sa v dôsledku odstúpenia od zmluvy, zmenila v dôsledku zrušenia zmluvy s účinkami ex tunc, pôvodná prísnejšia objektívna zodpovednosť zhotoviteľa stavby (§ 651 OZ), na všeobecnú subjektívnu zodpovednosť za škodu (§ 420 OZ). Ak nárok na náhradu škody vznikol ešte pred odstúpením od zmluvy v dôsledku skoršieho porušenia povinnosti, má sa spravovať právnym režimom platným v čase vzniku škody, t. j. v tejto veci ustanoveniami o zodpovednosti za škodu zhotoviteľa stavby na zákazku.

40. Pri uzatvorení zmluvy o zhotovení veci, tu osobitne stavby na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie veci. Ide o podtyp zmluvy o dielo.

41. Vlastníkom zhotovovanej stavby (čo je vždy zhotovenie veci na zákazku), je objednávateľ (R 16/1974). Tu sa totiž predpokladá, že stavebné povolenie je zvyčajne viazané na objednávateľa, ktorý je obvykle aj vlastníkom pozemku, alebo ho obstaral na uskutočnenie výstavby. Objednávateľ (stavebník) tu nadobúda vlastnícke právo k stavbe postupne v priebehu jej zhotovovania. Vlastnícke právo k zhotovovanej stavbe síce patrí objednávateľovi, avšak fyzicky ju ovláda za účelom plnenia svojho záväzku až do jej odovzdania objednávateľovi zhotoviteľ. Pri zhotovení stavby na objednávku preto platí osobitná právna úprava režimu poškodenia alebo zničenia stavby, kedy z kogentnej dikcie ustanovenia § 651 OZ vyplýva, že zhotoviteľ vždy zodpovedá za poškodenie alebo zničenie stavby, až do okamihu prevzatia zhotovenej stavby objednávateľom, okrem prípadov, kedy by ku škode došlo aj inak. Ust. § 651 OZ je špeciálnym k ust. § 421 OZ, a to vzhľadom na špecifický predmet zmluvy o dielo, ktorým je stavba na objednávku. Ust. § 421 OZ upravuje náhradu škody na prevzatej veci. Režim ust. § 651 OZ sa použije na náhradu škody na stavbe, ktorá sa zhotovuje na objednávku, pričom ku škode došlo počas trvania právneho vzťahu zhotovenia veci na objednávku.

42. Zodpovednosť zhotoviteľa tu má povahu objektívnej zodpovednosti, ktorej sa zhotoviteľ môže zbaviť len s poukazom, že by ku škode došlo aj inak. Pre režim zodpovednosti za škodu teda platí, že táto nenastupuje v prípade, ak by ku škode došlo aj inak, čím je daný okruh liberačných dôvodov pre zhotoviteľa (nejde o absolútnu objektívnu zodpovednosť). Liberačnými dôvodmi sú len také okolnosti, kedy príčinou poškodenia alebo zničenia stavby sú skutočnosti zodpovedajúce vis major – živelné udalosti a okolnosti, ktoré nemajú súvislosť s vykonávaním diela – zmluvy o zhotovení veci na zákazku. Pre liberáciu platí, že tieto okolnosti by nastali aj v prípade, že by nedošlo k zhotoveniu diela. Ide teda vždy o vonkajšie okolnosti, na ktoré nemá zhotoviteľ žiaden vplyv a nebolo možné predvídať ich. Zhotoviteľ stavby sa zodpovednosti zbaví i v prípade, ak ku škode došlo v dôsledku konania tretej osoby, ktoré nemá súvislosť s vykonávaním zmluvy o dielo. Zodpovednosť nie je daná ani v rozsahu prípadného zavinenia poškodeného (§ 441 OZ) (R 12/1989). Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti teda nie je porušenie povinnosti ani zavinenie zhotoviteľa.

43. Dôkaz o tom, že by i inak došlo ku škode spočíva na zhotoviteľovi. Pojem stavba, je pritom potrebné chápať ako celok. Táto zodpovednosť zahŕňa postupne vznikajúcu stavbu z dodávok a prác zhotoviteľa, ale i to, či si objednávateľ (stavebník) obstaral sám na svoje náklady stavebný materiál, vybavenie stavby a pod. a odovzdal ich zhotoviteľovi za účelom zhotovenia stavby. Zodpovednosť zhotoviteľa trvá až do prevzatia zhotovenej stavby objednávateľom.

44. Ako už bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie považoval v predmetnej veci za rozhodujúce, že ku škode na stavbe došlo už v čase, kedy žalovaný ako zhotoviteľ stavby v stavebných prácach už nepokračoval, predmetná stavba nebola zhotoviteľom dokončená, nebola objednávateľovi odovzdaná. Uzavrel, že zhotoviteľ nemôže zodpovedať za škody zavinené objednávateľom alebo inými subjektmi konajúcimi na príkaz alebo s vedomím objednávateľa, alebo zavinenými okolnosťami, ktoré sa ho nedotýkajú, keď mal za to, že objednávateľ bez súhlasu, resp. upovedomenia zhotoviteľa požiadal inú spoločnosť o vyhotovenie krbu na predmetnej stavbe. Spoločnosť Telervis potom zapojila krb do nedokončeného komína, pričom pri inštalácii došlo k porušeniu požiaro-bezpečnostných predpisov, týkajúcich sa nedostatočného prevedenia tepelnej izolácie prechodu oceľového dymovodu cez drevený medzistrop. Vlastník stavby pritom musel vedieť, že komín je nedokončený, že nebol preskúšaný odbornou spôsobilou osobou, nebolo vydané povolenie na funkčné užívanie predmetného komína a ani krbu, napriek tomu dal pracovníkom na stavbe príkaz v krbe založiť oheň, v dôsledku ktorého vznikol požiar. Z uvedeného dôvodu dospel súd prvej inštancie k záveru, že zodpovednosť zhotoviteľa za vznik tohto požiaru nie je daná. K rovnakým záverom súd prvej inštancie dospel aj vo svojom prvom rozsudku č. k. 16C/11/2009-463 zo dňa 11.11.2011, ktorým žalobu žalobkyne rovnako zamietol, keď dospel k záveru, že za vznik požiaru nesie zodpovednosť spoločnosť, ktorá neodborným zapojením dymovodu od krbu do komínového telesa vykonala tieto práce na pokyn stavebníka, ako i samotný stavebník, na príkaz ktorého pred kolaudáciou stavby došlo k zakúreniu do krbu; teda ku škode na stavbe pred jej odovzdaním zhotoviteľom objednávateľovi došlo inak, ako predpokladá zodpovednosť zhotoviteľa za vykonané dielo v súlade so zákonom a zmluvou.

45. Žalobkyňa v konaní dôvodila, že príčinou vzniku a šírenia požiaru boli skryté vady diela realizovaného žalovaným. Tvrdila, že miesto, kde vznikol požiar nedostatočne izoloval žalovaný, ktorý ponechal vložku komínového telesa, ktorá nemá dostatočné izolačné vlastnosti, v priamom kontakte s dreveným záklopom medzistropu a pritom nechal túto časť zabudovanú, takže nebolo možné túto skrytú vadu zistiť. Kominár, ani pracovníci, ktorí inštalovali dymovod ústiaci do rúry komínového telesa, nemohli v dôsledku zabudovania drevených prvkov stropu, ktoré vykonal žalovaný, o tejto skrytej vade nič vedieť a nemohli vidieť ani predpokladať, že medzi rúrou, ktorú vyhotovil žalovaný a týmito drevenými prvkami nie je žiadna izolácia. Žalovaný mal zabezpečiť, aby po celej dĺžke ním vyhotovenej časti komína bola zabezpečená izolácia. Uvedené preukazovala najmä znaleckým posudkom Doc. Ing. Pavla Martona CSc. (znalca v odbore Stavebníctvo a Oceňovanie nehnuteľností), znaleckým posudkom Ing. Petra Ivana (znalca v odbore Požiarňa ochrana, odvetvie Horenie a hasenie látok a materiálov, Zisťovanie príčin požiarov), odborným stanoviskom spol. PRESKON, spol. s r. o. a výpoveďou svedka B. L. M., odborným posudkom OÚ Bratislava I., odbor požiarnej ochrany a výpoveďou O. F. B. O. H., ako aj Potvrdením o vykonaní preskúšania komínov a dymovodov kominárom N. H., ktorý vydal potvrdenie o tom, že komíny a dymovody sú vyhovujúce. Názor žalovaného o nutnosti dobudovania komína bol podľa žalobkyne neopodstatnený. Mala za to, že žalovaný porušil záväzné technické normy a vyhl. č. 84/1997 Z. z., zhotovenie diela totiž musí zodpovedať nielen samotnému projektu a stavebnému povoleniu, ale v zmysle § 633 ods. 1 OZ aj záväznej technickej norme. Žalobkyňa uvádzala (č.

I. 401), že komíny sú v dokumentácii B. H. jasne nakreslené na oboch podlažiach. V tomto prípade je vyznačený komín so štyrmi prieduchmi, jeden je odvetranie kuchyne, ďalší digestor, tretí rezerva a štvrtý mal byť krb. Spoločnosť TELERVIS nebola stavebnou firmou, nebola preto oprávnená realizovať komín. Svoje práce realizovala na základe kominárskeho osvedčenia, riadne vydaného po preskúšaní realizovaného komína príslušným kominárom, ktorý býval v dome. Dymovod bol riadne ukotvený do spodnej časti realizovaného komína na 7. nadzemnom podlaží. Dymovod bol podľa prvotných ohliadok a vyjadrení odborných a znaleckých posudkov z obdobia bezprostredne po požiari izolovaný dostatočne, izolačnou hmotou atestovanou na 1.200 stupňov Celzia až po miesto, kde kovový dymovod ústil do komínovej vložky, a teda miesto, ktoré ešte vyhotovoval žalovaný. Pokiaľ ide o príčiny šírenia požiaru do vedľajšieho bytu a súvislosťou s porušením povinnosti žalovaného v oblasti realizácie požiarnej steny, dôvodila, že požiar sa preto šíril, pretože nebola vybudovaná celistvá požiarne stena medzi bytmi. Poukazovala predovšetkým na posudok Doc. Ing. Pavla Martona CSc., ktorý porovnal prevedenie stavby s projektom, z čoho vyplývajú nedostatky prevedenia požiarnej steny. Prílohou znaleckého posudku je aj Projekt pre stavebné konanie – projekt požiarnej ochrany, vrátane nákresov požiarneho úseku, ktoré rozpor skutočného prevedenia a projektovej dokumentácie potvrdzujú. Dôvodila, že povinnosťou dodávateľa stavby, je požiarne predely realizovať podľa platných bezpečnostných požiarnych predpisov a technických noriem. Ich neznalosť nie je ospravedlnením staviteľa vo výstavbe, prípadne mal použiť stavebný denník na vyžiadanie dodatku k projektovej dokumentácii. Projekt, ktorý bol súčasťou stavebného povolenia v legende požiarnej ochrany uvádza: riešenie požiarne-deliaca konštrukcia, požiarne úsek, požiarne odolnosť konštrukcie 150 min, požiarne hydrant 25, smer úniku osôb.

46. Žalovaný sa bránil v spore tým, že (č. I. 767) ku vzniku požiaru došlo z dôvodu, že pružný, ohybný dymovod sa priamo zasunul zospodu na druhé podlažie do komína, ktorý bol postavený na druhom podlaží po medzistrop dvoch podlaží, kde zostal neukončený pre účely ďalšieho naloženia s ním podľa osadenia konkrétneho krbu v spodnej miestnosti. V prípade osadenia krbu, mal byť komín domurovaný aj do prízemnej miestnosti a dymovod krbu mal byť zaústený v podlaží, kde sa nachádzal krb a nie zasunutý pohyblivým dymovodom priamo zo spodu do horného podlažia a bez riadnej izolácie. Bolo potrebné komín vybudovať aj na 6. podlaží, pretože každý komín má naspodu čističku kde sa komín musí za istý čas vyčistiť. Navyše dymovod nebol ani ukotvený v komíne, nebol fixovaný proti zosunutiu a bez riadneho otvorenia stropu (ktorý nebol ukončený práve z dôvodu konečného riešenia realizácie komína), aby sa mohol zistiť aktuálny stav umiestnenia komína a drevených konštrukcií, sa bez ďalšieho zasunul dymovod do otvorov horného nedokončeného komína. Komín na 7. NP nebol dokončený, nakoľko v čase ukončenia stavebných prác žalovaným nebolo zo strany žalobkyne ustálené, či bude komín aj na 6. NP, preto bola diera v strope medzi 6. NP a 7. NP zadebnená drevenými doskami. Príčinou vzniku požiaru bolo zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu ocelového dymovodu cez drevený medzistrop, čím došlo k degradácii vlastností dreva a samotné vznietenie sa horľavého materiálu. Znalecký posudok súdom ustanoveným znalcom Ing. Karolom Morávekom č. 6/2013 zo dňa 10.10.2013 potvrdzuje správnosť záverov žalovaného a správnosť dovtedy predložených znaleckých posudkov, z ktorého vyplýva, že v posudzovanom prípade bolo zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu Flexi rúry- nerezový dymovod (vrapová rúra) cez drevený medzistrop, čím došlo k porušeniu vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z. Za osadenie Flexi rúry nezodpovedá zhotoviteľ komína, ale zhotoviteľ stavby krbu, ktorý napájal Flexi rúru do komína. Podľa znalca Ing. Karola Moráveka mala firma, ktorá montovala krb postupovať podľa platnej vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., z priestoru dreveného medzistropu, t. j. medzi horným a dolným záklopom, kde bola umiestnená Flexi rúra, mal byť odstránený horľavý materiál, následne mala byť prevedená tepelná izolácia prestupu dymovodu stropom z horľavých materiálov podľa prílohy č. 8 vyhlášky, čo v danom prípade nebolo podľa prílohy č. 8 urobené. Zhotoviteľ krbu musel skontrolovať, do akého priestoru osádza vložku dymovodu, vylúčiť dotyk s horľavým materiálom a dodržať bezpečnú vzdialenosť dymovodu od horľavého materiálu, čo sa v okolnostiach prípadu nestalo. Montáž krbu bola uskutočnená neodborne, bez toho, aby bol samotný komín domurovaný aj do priestoru, kde sa krb nachádzal. Aj keď projekt požiarnej ochrany počítal s požiarnymi úsekmi, v samotnej projektovej dokumentácii nebol požiarne múr naprojektovaný, neexistuje vo výkresoch projektu žiadna zmienka o rozdelení stropnej konštrukcie 6. NP. Podľa žalovaného však šetrenie šírenia požiaru vzhľadom na okolnosť, že žalovaný nespôsobil vznik požiaru, nie je relevantné. Ani pred začatím montáže krbu na 6. NP nebol komín na 7. NP preskúšaný odborníkom, a ani po vykonaní montáže krbu spoločnosťou Telervis na 6. NP, a to voľným zasunutím flexibilného ohýbateľného dymovodu cez strop 6. NP do komína vybudovaného na 7. NP, nebol preskúšaný komín odborníkom, ktorá povinnosť je pri sprevádzkovaní krbu nevyhnutná. Správnosť znaleckého posudku Ing. Karola Moráveka potvrdil ďalší znalec v odbore požiarne ochrana, odvetvie zisťovanie príčin vzniku požiarov Ing. Vladimír Hricišin v znaleckom posudku

č. 4/2016 zo dňa 15.1.2017. Poukázal na ust. § 10 ods. 1, 3, 9, § 13 ods. 1, 2, 4, 5., § 19 ods. 1, 2, 3 vyhl. MV SR č. 84/1997Z. z., tiež na § 16, § 17 zákona SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane a ustálil, že k predmetnému požiaru by nedošlo, ak by boli dodržané ust. vyhl. č. 84/1997 z. z. Povinnosťou každého zhotoviteľa palivového spotrebiča pred jeho pripojením sa do komína a prevádzkovaním je overiť si, či komínové teleso, do ktorého sa bude dymovod palivového spotrebiča pripájať, bolo preskúšané odborne spôsobilou osobou, či táto skúška bola písomne zdokladovaná majiteľovi objektu. Zároveň má zhotoviteľ palivového spotrebiča povinnosť preveriť miesto, kde sa dymovodom palivového spotrebiča ku komínu pripája, v tomto mieste skontrolovať prítomnosť horľavých materiálov, tieto v prípade potreby odstrániť alebo zabezpečiť ich dostatočné izolovanie od vyhriateho povrchu dymovodu. V danom prípade išlo o komín, ktorý zjavne vykazoval stopy po jeho neukončení, komín nemal na 7. NP pevný základ. Bola tu možnosť jeho domurovania smerom na podlahu 6.NP s pevným základom. Z uvedeného je zrejmé, že do takto nedokončeného komína sa nesmel nikto žiadnym palivovým spotrebičom pripojiť a tento následne prevádzkovať. Znalecký posudok Zuzany Trubačovej bol vypracovaný nie v odbore požiarnej ochrana, ale v odbore energetika. Keďže stavba komína nebola ukončená, v časti pod komínom na 6. NP bol strop z uvedeného dôvodu zakrytý a zneprístupnený pre neoprávnené zapojenie sa do vložky komína palivovým spotrebičom, preto spomínaný rozpor v znaleckom posudku k porušeniam vyhl. č. 84/1997 Z. z. zo strany staviteľa komína, je irelevantný. Z výpovede znalkyne Zuzany Trubačovej vyplynulo, že nebola oboznámená s celým skutkovým stavom veci. Vo svojom posudku vychádzala z toho, že komín na 7. NP bol riadne ukončený. Nezaoberala sa vyhláškou 84/1997 Z. z. z hľadiska splnenia povinností zhotoviteľom krbu a tiež nevyhodnocovala, či bol komín na 7. NP pred začatím prác na krbe na 6. NP preskúšaný odborne spôsobilou osobou. Nakoľko zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že ku škode v dôsledku požiaru síce došlo, ale k protiprávnemu úkonu zo strany žalovaného nedošlo, keďže požiar nespôsobil žalovaný ale neodbornou montážou krbu iný subjekt, nie je podmienka zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu splnená, nakoľko neexistuje príčinná súvislosť v konaní žalovaného so vzniknutou škodou, vznikom požiaru. Nakoľko neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom požiaru a konaním žalovaného, nie je významné, z akého dôvodu v dôsledku vzniku požiaru, ktorý nezapríčinil žalovaný, došlo aj k jeho ďalšiemu šíreniu. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Škodu, ktorej náhrady sa žalobca domáha voči žalovanému nespôsobil žalovaný.

47. Sporové strany v konaní zamerali dokazovanie na preukazovanie príčiny a miesta vzniku požiaru. Za týmto účelom boli v konaní podané znalecké posudky a odborné vyjadrenia znalcov z rôznych odborov a odvetví. Odvolací súd, vychádzajúc z obsahového vymedzenia znaleckých odborov a odvetví má za to, že v tejto súvislosti relevantné sú posudky znalcov z odboru Požiarnej ochrana, odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov, pretože odbornou náplňou znalca z odvetvia zisťovanie príčin vzniku požiarov je výslovne posúdenie okolností súvisiacich so vznikom požiaru s ťažiskom na zistenie miesta vzniku požiaru a objasnenie javov alebo činností vedúcich k iniciácii požiaru. Znalecké posudky a vyjadrenia znalcov z iných odborov a odvetví, môžu mať vo veci len podporný význam, ako vyjadrenie odborníkov zo súvisiacich odvetví. Pokiaľ ide o znalcov z odboru Stavebníctvo z odvetvia pozemných stavieb, ich úlohou je posudzovanie zamerané na zabudované stavebné konštrukcie, poruchy stavieb, kvalitu vykonaných prác, súlad realizácie s projektovou dokumentáciou a podobne. Odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností je zamerané len na stanovenie všeobecnej hodnoty všetkých druhov stavieb a pozemkov. Úlohou znalca z odboru Energetika, odvetvie Vykurovanie a vykurovacie zariadenia je skúmanie a hodnotenie procesov a javov a zariadení súvisiacich s využitím energie na vykurovanie. Takto boli v priebehu konania vykonané nasledovné dôkazy s príslušnými závermi.

48. Zásadným dôkazom vo veci je Odborný posudok k požiaru podkrovných bytov na E. P. Q. XX vyhotovený Okresným úradom Bratislava I, odborom požiarnej ochrany dňa 31.1.2001, spracovateľom posudku O. F. B. H., ktorý bol vyhotovený bezprostredne po požiaru a na základe ohliadky miesta požiaru. Vyplyva z neho, že požiar dňa 8.1.2001 vznikol v obývacej izbe realizovaného dvojúrovňového podkrovného bytu na 6 n. p. bytového domu. Ohnisko požiaru sa nachádzalo v drevenej konštrukcii medzistropu nad krbom, ktorým prebiehal jeho kovový dymovod. Na hornej úrovni medzistropu bol dymovod krbu zaústený do vyvločkovaného telesa nového samostatného komína, vybudovaného na medzistrope. Za ohnisko požiaru bol určený priestor dreveného medzistropu, a to jeho spodný okraj. Horná vrstva ako aj spodný záklop medzistropu boli tvorené drevenými latami. Horný záklop bol prekrytý tenkovrstvým betónovým poterom. Prestup dymovodu cez medzistrop bol na hornom jeho okraji zaústený do komínovej vložky. Bolo konštatované, že s najväčšou pravdepodobnosťou bolo príčinou vzniku požiaru vznietenie dreveného záklopu medzistropu spôsobené teplotou dymovodu.

V posudku sa tiež uvádza, že na výšku škody mal najväčší vplyv rozvoj požiaru v medzistropu a strešnej konštrukcii, čo malo aj priamy vplyv na náročnosť jeho likvidácie v nadväznosti aj na výšku objektu. Po rozobratí podhľadov strešnej konštrukcie bolo zistené, že požiar zasiahol prakticky celú strešnú konštrukciu aj susedného bytu. Toto bolo spôsobené tým, že požiar na stenu medzi bytmi, navrhnutá v posúdení požiarnej bezpečnosti stavby nebola zrealizovaná ako celistvá. Táto prebiehala od betónovej podlahy medzi bytmi po spodný okraj vopred vybudovaného spoločného dreveného dutého medzistropu (necelistvého, netvoril požiarneho strop) a od hornej úrovne tohto medzistropu po podhľad strešnej konštrukcie (nie po dolný okraj nehorľavej krytiny, ako to vyžaduje STN 73 0802). Takto vyhotovená požiar na stena nemohla zabrániť rozšíreniu požiaru do vedľajšieho požiarneho úseku (susedného realizovaného bytu). V posudku je konštatované porušenie predpisov požiarnej ochrany, a to konkrétne § 13 ods. 5 vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z. tým, že prestup dymovodu cez horľavú konštrukciu medzistropu nebol vyhotovený v zmysle ustanovení cit. vyhlášky. Pred vznikom požiaru sa v priestoroch kde vnikol požiar nachádzala partia robotníkov zabezpečujúcich realizačné práce na stavbe, ktorí okrem iného likvidovali papierové obaly spaľovaním v krbe. Svedok O. F. O. H. (č. I. 358) vo svojej výpovedi uviedol, že najpravdepodobnejšia príčina požiaru bola zistená tá, že došlo ku kontaktu drevenej konštrukcie medzistropu nad krbom s dymovodom. K šíreniu požiaru došlo v konštrukčných dutinách medzistropu a medzi podhľadom a krytinou. Požiar sa preto šírila, pretože nebola vybudovaná celistvá požiar na stena medzi bytmi, bola prerušená priebežne medzistropom.

49. Zo znaleckého posudku Doc. Ing. Pavla Martona CSc., znalca v odbore Stavebníctvo, odvetvie Projektovanie v stavebníctve, Poruchy stavieb a Oceňovanie nehnuteľností zo dňa 6.9.2001 vyplýva záver, že požiar vznikol v mieste zaústenia oceľovej vložky dymovodu krbu do šamotovej rúry komínového telesa z dôvodu kontaktu drevených prvkov stropu so šamotovou komínovou vložkou v byte č. 1. Požiar sa šírila od zdroja cez vzduchovú medzeru záklopu stropu 1.NP do konštrukcie krovu do susediaceho bytu č. 2. Realizačné vyhotovenie požiarnej steny nespĺňalo požiadavky ods. 7 a ods. 8 § 41 vyhl. č. 84/1997 a bolo príčinou rozšírenia sa požiaru do bytu č. 2. Požiar na stena oddeľujúca 2 bytové jednotky bola v úrovni 1.NP ukončená pod podhľadom stropnej konštrukcie 1.NP a v úrovni 2.NP ukončená pod podhľadom strešnej konštrukcie. L. B. F. O. D., ako svedok vo svojej výpovedi dňa 22.1.2010 (č. I. 255 uviedol), že zistil, že stavebné práce neboli robené v súlade s projektovou dokumentáciou. Steny neboli vybudované vo zvislom smere priebežne cez dve podlažia. Steny boli prerušené stropom, čiže strop bol vybudovaný tak, že obsahoval vzduchovú medzeru a to bolo príčinou šírenia požiaru z bytu, kde bol požiar lokalizovaný do susedného bytu. Požiar podľa fotodokumentácie bol lokalizovaný v mieste kontaktu dreveného stropu s komínovým telesom. Horná časť dreveného stropu tzv. vrchný záklop bola v priamom kontakte so šamotovou vložkou. Došlo k prieniku teploty z tohto šamotového telesa do okolitého prostredia v danom prípade hornej časti dreveného záklopu a k vznieteniu konštrukcie. Čo sa týka vyčíslenia škody v jeho posudku, Ing. Marton uviedol, že mal k dispozícii jednotlivé faktúry poškodených častí bytu a jednoduchým sčítaním zistil výšku škody. Svedok uviedol, že projektová dokumentácia bola vyhotovená pre účely stavebného konania s tým, že chýbali realizačné projekty pre vyhotovenie konkrétnych častí stavby.

50. Ďalej bolo vo veci predložené Odborné stanovisko spoločnosti PRESKON, spol. s r. o., konajúcej autorizovaným architektom B. L. M., k pravdepodobným príčinám vzniku požiaru dňa 8.1.2001 (zo dňa 16.1.2001), kde sa uvádza, že murivo komína je prevedené len nad nosnou drevenou konštrukciou medzipodlažia, čiže v mieste styku horného záklopu s komínovým prieduchom je tento v priamom kontakte s komínovou vložkou, ktorá je prevedená zo šamotovej rúry. Takáto komínová vložka samotná nepostačuje k zabezpečeniu dostatočnej tepelnej izolácie, najmä ak je v priamom dotyku s drevom. Uvádza, že miesto dotyku komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia bolo už pred montážou krbov zabudované. Svedok B. L. M. vo svojej výpovedi (č. I. 256 spisu) uviedol, že boli naplánované a vybudované dva krby, z ktorých v jednom vo vyústení do zavložkovaného komína vznikol požiar. Po požiaru, s B. H. z odboru požiarnej ochrany, nechali rozobrať drevený podhľad nosnej konštrukcie medzistropu, pričom objavili zaizoláciu novej komínovej vložky, ktorá končila v existujúcej komínovej vložke a potom čo nechali rozobrať tú izoláciu objavili, že pôvodné zaústenie komínovej vložky je v bezprostrednom styku s dreveným záklopom konštrukcie medzistropu. Tam vznikol požiar. Ide o skrytú vadu stavby, hrubú stavebnú chybu, pretože komínová vložka nikdy nesmie byť v styku so zápalným materiálom. Firma, ktorá robila krb, nemohla predpokladať, že takáto chyba na stavbe je, lebo zaústili flexivložkou do existujúcej komínovej vložky a zaizolovali ju dokonalým spôsobom do existujúcej komínovej vložky, ktorá tam už bola. Svedok predpokladal, že v čase, keď dávali zospodu kovovú vložku komína, museli otvoriť priestor do vrchnej časti komína.

51. Ďalej bol vo veci predložený Odborný posudok č. 08/2010 zo dňa 17.5.2010 Ing. Libora Pálinskása, znalca z odboru Stavebníctvo, Odhad hodnoty nehnuteľností, ktorý uviedol, že pri inštalácii dymovodu sa mohol a mal odstrániť nielen spodný, ale aj horný záklop a mali sa realizovať všetky úkony pripojenia dymovodu stavebnou konštrukciou, ktorá obsahuje horľavé materiály, teda podľa § 13 vyhlášky č. 84/1997 Z. z. Pokiaľ ide o projekt požiarnej ochrany, výkres rezu stavbou nie je priložený, ktorý by dokazoval, že projektant architektúry riešil požiarne úseky nadstavby. V Potvrdení o preskúšaní komínov zo dňa 9.10.2000 investor uvažoval s plynovým kotlom JUNKERS. K tomu účelu mohol kominár považovať komín v časti nadstavby za vyhovujúci. Znalec uzavrel, že príčinou vzniku požiaru bola nesprávna inštalácia oceľového flexi dymovodu, ktorý bol inštalovaný v rozpore s vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z., ktorou sa ustanovujú technické podmienky a požiadavky požiarnej bezpečnosti pri inštalácii a prevádzkovaní palivových spotrebičov, elektrotepelných spotrebičov a zariadení ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komínov a dymovodov. Znalec v pozícii svedka na pojednávaní (č. l. 357) uviedol, že krb je potrebné zapojiť do sopúcha komína, čo sa v danom prípade pravdepodobne neudialo. Mal sa vybudovať komín šiesteho podlažia jednoduchým technickým napojením sa na už vybudovaný komín podkrovia. Komín sa mal potom vybudovať podľa toho, aký zdroj tepla sa mal použiť, pretože iný sa dáva pri plynovom kotly a iný pri krbe. Schválený tam bol plynový kotol na 6. podlaží. Znalec nevyhlásil, že sa rezivo dotýkalo dymovodovej vložky a že by z tohto dôvodu mohol vzniknúť požiar, avšak práve tu nebolo možné napojiť dymovod takýmto spôsobom na už vybudovaný komín, bez dobudovania komína na 6. podlaží. Pre stavbára je jasné, že preto bol vybudovaný komín nad 6. podlažím tak, ako bol, nakoľko bolo potrebné ho zakotviť do nosného muriva a rezivo slúžilo k tomu, aby tento komín mohol byť vybudovaný a potom akonáhle komín by bol spevnený, mohlo sa rezivo odstrániť a toho dôvodu bol vynechaný zospodu podhľad, aby rezivo mohlo byť odstránené a aby zospodu mohol byť komín napojený. Na pojednávaní dňa 23.9.2010 (č. l. 408) po predložení projektu požiarnej ochrany uviedol, že požiarne projektant podrobne naprojektoval únikové cesty a požiarne ochranu ale projektant architekt nenaprojektoval do stavby vybudovanie požiarneho múru. Generálny projektant mal dbať na to, keď projektant požiarnej ochrany rozdelil tieto stavby na dva požiarne úseky, aby došlo k doprojektovaniu požiarneho múru, čo sa nestalo. Dodávateľ stavby o tejto chybe nemusel vedieť, dostal projekt podľa ktorého mal postupovať.

52. Z ďalšieho predloženého znaleckého posudku č. 06/2010 Ing. Petra Ivana zo dňa 15.7.2010, znalca z odboru Požiarne ochrana, Horenie a hasenie látok a materiálov, Zisťovanie príčin vzniku požiarov vyplýva, že ako miesto vzniku požiaru určil miesto vyústenia oceľového dymovodu cez drevenú konštrukciu do betónovej rúry komínového telesa. Ako najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku požiaru určil zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu oceľového dymovodu cez drevený medzistrop, čím došlo k degradácii vlastností dreva a samotné vznietenie sa horľavého materiálu od tepla šíriaceho sa od oceľovej časti dymovodu, ktorého teplota bola dostatočná na jeho samotné zapálenie

53. Zo znaleckého posudku č. 6/2013 Ing. Karola Morávka, znalca z odboru Požiarne ochrana, odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov, vyplývajú závery, že požiar v uvedenom byte bol spôsobený vznietením sa horľavého materiálu (drevenej dosky a pod.) umiestneného v medzistrope (medzi spodným a horným záklopom) od sálavého tepla nahriatej FLEXI rúry – nerezového dymovodu (vrapovej rúry) vychádzajúcej z krbovej vložky a zasunutej do šamotovej rúry komína v hornej časti medzistropu. Z fotodokumentácie vidieť, že v tejto časti je značne tepelne degradovaná (vyžíhaná) FLEXI rúra - nerezový dymovod (vrapová rúra). Povrchová teplota dymovodu v tomto mieste presahovala hodnotu nad 500 stupňov celzia. V danom prípade bolo zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu FLEXI rúry cez drevený medzistrop, čím došlo k porušeniu vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., keď podľa § 13 ods. 5 vyhl. č. 84/1997 Z. z., ak dymovod prechádza stavebnou konštrukciou, ktorá obsahuje horľavé materiály alebo je na povrchu upravená horľavými materiálmi, treba prestup vyhotoviť podľa príloh č. 8, 9. Pokiaľ ide o príčinu šírenia požiaru do druhého bytu, znalec poukázal na Odborný posudok B. H., podľa ktorého rozšírenie požiaru do strešnej konštrukcie bolo podmienené dĺžkou trvania požiaru, vzhľadom k použitým stavebným materiálom a náročnosťou požiarneho zásahu. Po rozbratí podhľadov bolo zistené, že požiar zasiahol prakticky celú strešnú konštrukciu aj susedného bytu. To bolo spôsobené tým, že požiarne stena medzi bytmi, navrhnutá v posúdení požiarnej bezpečnosti stavby nebola zrealizovaná ako celistvá. Táto prebiehala od betónovej podlahy medzi bytmi po spodný okraj vopred vybudovaného spoločného dreveného dutého medzistropu (necelistvého, netvoril požiarne strop) a od hornej úrovne tohto medzistropu po podhľad strešnej konštrukcie (nie po dolný okraj nehorľavej krytiny, ako vyžaduje STN 73 0802). Podľa uvedeného je zrejme, že takto vyhotovená požiarne stena nemohla

zabrániť rozšíreniu do vedľajšieho požiarneho úseku (susedného realizovaného bytu). Projekt požiarnej ochrany, ktorý vypracovala špecialistka požiarnej ochrany B. I. B., v Bratislave 01/1997, sa podrobne zaoberá nadstavbou podkrovia bytového domu. V uvedenej technickej správe sú podrobne rozpísané jednotlivé STN, ako aj riešenie stavby, požiarne úseky, požiarne odolnosť stavebných konštrukcií a pod. Tento projekt bol zapracovaný do projektovej dokumentácie spracovanej Lignoprojektom a.s. so sídlom Dúbravská cesta č. 2, Bratislava, autorizovaným architektom B. F. H. a podľa projektovej dokumentácie mal žalovaný postupovať pri stavbe obytného domu na E. XX, E.. Ďalej znalec poukázal na znalecký posudok č. 20/2001 Doc. Ing. Pavla Martona CSc., podľa ktorého požiarne steny boli vybudované do úrovne podhľadu stropu prvej úrovne bytu a potom do úrovne pohľadu stropu druhej úrovne bytu, a to v rozpore s projektom požiarnej ochrany. Nadstavba objektu (6.NP) bola rozdelená na tri požiarne úseky – dva dvojpodlažné byty, schodisko podľa čl. 12 STN 73 0833. Prevedenie – v podstate jeden požiarne úsek vzhľadom na skutočnosť, že steny medzi bytmi a schodiskom a schodiskom a bytmi boli prerušené stropom a strechou. Keby boli požiarne úseky prevedené podľa normy, nebolo by došlo k šíreniu požiaru do ďalších požiarne úsekov. Avšak znalec uviedol, že k otázke šírenia požiaru vzhľadom na projektovú dokumentáciu, nespadá do jeho kompetencie, k tejto otázke sa môže vyjadriť špecialista požiarnej ochrany a autorizovaný architekt. Znalec však uviedol, že za osadenie Flexi rúry – nerezového dymovodu (vrapová rúra) nezodpovedá zhotoviteľ komína, ale zhotoviteľ (realizátor) stavby celého krbu, ktorý napájal Flexi rúru do komína. Firma, ktorá montovala krb, osádzala krbovú vložku, na ktorú bola napojená Flexi rúra – nerezový dymovod (vrapová rúra), ktorá bola následne zasunutá do šamotovej rúry komína v medzistrome mala postupovať podľa platnej vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., iných platných predpisov, noriem a tiež podľa návodu na montáž a obsluhu krbovej vložky. Z priestoru dreveného medzistropu t. j. medzi horným a dolným záklopom, kde bola umiestnená Flexi rúra – nerezový dymovod (vrapová rúra) mal byť odstránený horľavý materiál (dosky a pod.), následne mala byť prevedená tepelná izolácia prestupu dymovodu stropom z horľavých materiálov podľa prílohy č. 8 vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z., čo v danom prípade nebolo podľa prílohy č. 8 urobené. Znalec k námietkam žalobkyne uviedol (č. I. 595), že znalecký posudok vypracoval nestranné, nezaujaté a pravdivo tak, ako sa skutočne stal. V odbore Požiarne ochrana a odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov sa určuje prvotné miesto vzniku požiaru tzv. kriminalistické ohnisko požiaru a príčina vzniku požiaru (t. j. akým spôsobom došlo k vzniku požiaru). Vo svojom znaleckom posudku neprekročil svoje poverenie, ani sa nedopustil špekulácií. Uviedol miesto vzniku požiaru a príčinu vzniku požiaru, pričom popisuje presne ako a prečo požiar vznikol. Od sálavého tepla nahriatej Flexi rúry vychádzajúcej z krbovej vložky a zasunutej do šamotovej rúry komína v hornej časti medzistropu došlo k vznieteniu drevených dosiek, ktoré sa v tomto priestore nachádzali. Uviedol, že firma, ktorá montovala krb, osádzala krbovú vložku, na ktorú bola napojená Flexi rúra, ktorá bola následne zasunutá do šamotovej rúry komína v medzistrome mala postupovať podľa vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z., iných platných predpisov, noriem a tiež podľa návodu na montáž a obsluhu krbovej vložky. Z priestoru dreveného medzistropu t. j. medzi horným a dolným záklopom, kde bola umiestnená Flexi rúra mal byť odstránený horľavý materiál (dosky a pod.), následne mala byť prevedená tepelná izolácia prestupu dymovodu stropom z horľavých materiálov podľa prílohy č. 8 vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z., čo v danom prípade nebolo podľa prílohy urobené. Uviedol, že znalecký posudok, ktorý vypracoval Doc. Ing. Pavol Marton CSc., a odborné stanovisko B. L. M. vypracovali osoby, ktoré nie sú zapísané v zozname znalcov v odbore Požiarne ochrana a odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov a z toho dôvodu ich závery sú irelevantné, tiež sa nezakladajú na pravde a sú zavádzajúce. On, B. H. a Ing. Peter Ivan rovnako určili ohnisko požiaru a príčinu požiaru a to zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu Flexi rúry cez drevený medzistrop. Znalec na pojednávaní dňa 5.9.2016 (č. I. 674) uviedol, že nevie vôbec, či komín bol skolaudovaný, či bol dokončený, predpokladá, že dokončený nebol, keďže skončil v medzistrome, nevie, prečo potom došlo k zakúreniu v krbe. Každý komín musí mať vymetacie dvierka, tento komín ich nemal. Vrapová rúra mala byť zakotvená v otvore komína, aby nedošlo k jej vypadnutiu alebo posunutiu. Nie je možné vylúčiť ani to, že pri zakúrení došlo k vysunutiu vrapovej rúry z otvoru komína, čo sa však už zistiť nedá. Predmetný komín pravdepodobne nebol dokončený, pretože mal pokračovať dole, až na nižšie poschodie, keďže komín bol ukončený v medzistrome, približne vo výške 180 cm, potom sa mal vyhotoviť tzv. sopúch a do toho sopúcha mala byť osadená vrapová rúra, resp. iná rúra, ktorá ide z krbovej vložky. Komín však nebol skolaudovaný, nebolo vydané rozhodnutie kominára podľa požiarne predpisov, že spĺňa požiarne bezpečnostné predpisy, na základe toho sa v žiadnom prípade nesmeli do krbu zakúriť, resp. bolo to možné len na vlastné riziko. Čo sa týka šírenia požiaru, požiarne úseky podľa projektovej dokumentácie boli určené tri, určoval ich špecialista požiarnej ochrany. Predmetné byty pravdepodobne neboli dokončené, a preto v medzistrome medzi predmetnými bytmi nebola vytvorená zábrana, hoci takáto zábrana podľa projektovej dokumentácie mala byť vybudovaná a pravdepodobne v prípade dobudovania bytov by bola dobudovaná. Na základe toho

sa oheň pravdepodobne rýchlejšie šíril medzi bytmi z dôvodu nedokončenia vybudovania zábrany medzi stropmi. Pokiaľ by sa aj zistilo, že drevená konštrukcia sa dotýkala šamotovej vložky komína, i tak ten, kto montoval vrapovú rúru mal túto drevenú konštrukciu odstrániť, inak porušil vyhlášku č. 84/1997 Z. z. Požiar vznikol v medzistropе od sálavého tepla z vrapovej rúry cez zle prevedenú tepelnú izoláciu.

54. Zo znaleckého posudku č. 8/2014 zo dňa 31.1.2015 znalkyne Zuzany Trubačovej, znalkyne z odboru Energetika, tepelná energetika, Vykurovanie a vykurovacie zariadenia, vyplývajú závery, že zhotoviteľ komína postavil komín v rozpore s vyhláškou č. 84/1997 Z. z., prílohy č. 2, keď murivo komína s vložkou je realizované len nad nosnou drevenou konštrukciou medzipodlažia, čiže v mieste styku horného záklopu s komínovým prieduchom, tento je v priamom kontakte s komínovou vložkou, ktorá je prevedená len z betónovej rúry. Miesto dotyku komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia bolo už pred inštaláciou krbu zabudované. Výstavba dymovodu bola v rozpore s § 10 vyhl. č. 84/1997 z. z.. Vrchná časť komína – dymovodu prestupovala stropom z horľavých materiálov a umiestnenie drevenej konštrukcie v blízkosti komínového telesa v rozpore s prílohou č. 8 vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z. – kde vzdialenosť telesa komína od drevených stavebných konštrukcií musí byť najmenej 50 mm. Zhotoviteľ spodnej časti komína nepredpokladal, že zhotoviteľ diela a teda staviteľ vrchnej časti komína vyhotoví stavbu komína v rozpore s vyhl. MV SR č. 84/1997 ako aj STN 733150 a STN 734201. Zhotoviteľ vrchnej časti komína nemal oprávnenie a odbornú spôsobilosť na zhotovenie stavby komínov, tak, ako to ukladá § 11 zák. č. 99/1995 Z. z. Vo svojej výpovedi znalkyňa ako svedok uviedla (č. I. 759), že nemala vedomosť o tom, či práce na komíne boli ukončené. Ak by videl zhotoviteľ krbu, že drevený strop bol takto ukončený, ako zjavne bol, tak by musel odstrániť drevené zatečenie a vyhotoviť izoláciu. Bez toho, aby bolo vydané patričné povolenie od kominára, za žiadnych okolností nebolo možné založiť oheň v predmetnom krbe.

55. Zo znaleckého posudku č. 4/2016 zo dňa 15.1.2017 znalca Ing. Vladimíra Hricišina (č. I. 724) znalca z odboru Požiarna ochrana, odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov vyplývajú závery, že miestom vzniku požiaru bol medzispriestor drevenej stropnej konštrukcie, v mieste uloženia oceľovej flexi rúry dymovodu z krbovej vložky zasunutej do šamotovej vložky komína. Najpravdepodobnejšou príčinou vzniku požiaru bolo zuhoľnatenie a následne vznietenie horľavého materiálu v medzispriestore od sálavého tepla vyhriatej oceľovej flexi rúry dymovodu krbu. Je predpoklad hraničiaci s istotou, že pri nainštalovaní dymovodu krbu do komína došlo k porušeniu požiarnebezpečnostných požiadaviek, týkajúcich sa nedostatočného prevedenia (zabezpečenia) tepelnej izolácie v mieste prechodu vyhriateho oceľového dymovodu cez drevený medzistrop, čo mohlo spôsobiť tepelnú degradáciu drevených materiálov v jeho blízkosti a následne vznietenie. K požiaru by nedošlo, ak by boli dodržané ustanovenia vyhl. č. 84/1997 Z. z., ktorou sa ustanovujú technické podmienky a požiadavky požiarnej bezpečnosti pri inštalácii a prevádzkovaní palivových spotrebičov, elektrotepelných spotrebičov a zariadení ústredného vykurovania a pri výstavbe a užívaní komínov a dymovodov. Povinnosťou zhotoviteľa palivového spotrebiča pred jeho prevádzkovaním je si overiť u fyzickej osoby (majiteľa objektu, kde sa stavba realizuje), či komínové teleso, do ktorého bude dymovod palivového spotrebiča pripájať, bolo preskúšané odborne spôsobilou osobou, a či táto skúška bola aj písomne zdokumentovaná (v zmysle § 17 zákona SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane je za preskúšanie komína zodpovedná fyzická osoba – majiteľ objektu). Zároveň mal zhotoviteľ palivového spotrebiča povinnosť preveriť z hľadiska požiarnej bezpečnosti v zmysle vyhl. miesto, kde sa dymovodom spotrebiča ku komínu bude pripájať, skontrolovať prítomnosť ľahko horľavých materiálov v mieste pripojenia, tieto v prípade potreby odstrániť alebo zabezpečiť ich izolovanie od horľavého povrchu dymovodu. V danom prípade išlo o komín, ktorý zjavne vykazoval stopy po jeho neukončení, komín nemal na 7. NP pevný základ. Podľa vyjadrenia staviteľa komína bola tu možnosť jeho domurovania smerom na podlahu 6.NP s pevným základom. Stavba komína nebola investorovi stavebníkom komína odovzdaná a investorom prevzatá. Z uvedeného je zrejmé a logicky vysvetliteľné, že do takto nedokončeného komína sa nesmel nikto žiadnym palivovým spotrebičom pripojiť a tento následne prevádzkovať. K posudku znalkyne Trubačovej znalec uviedol že sa nezaoberala detailným vyhodnotením miesta vzniku požiaru a hlavne neurčila miesto skutočného vzniku požiaru, t. j. miesto, kde došlo k prvotnému horeniu. Stavba komína nebola ukončená, nebola skolaudovaná, nebola prevzatá objednávateľom, strop v časti pod komínom na 6. NP bol z uvedeného dôvodu zakrytý a neprístupný pre neoprávnené zapojenie sa do vložky komína palivovým spotrebičom. Zapojeniu každého palivového spotrebiča do komína predchádza dodržanie ustanovenia vyhl. č. 84/1997 z. z. Pri obhliadke požiaru nebolo preukázané, že k prvotnému zahoreniu došlo v mieste dotyku komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia a že toto bolo jednoznačnou príčinou vzniku požiaru. Znalec vo svojej výpovedi (č. I. 760) uviedol, že zistil, že komín

nebol dokončený, spodná časť stropu bola zadebnená za účelom ďalšieho pokračovania stavebných prác. Zhotoviteľ komína neriešil, čo do tohoto komína bude zapojené, ale predtým ako majiteľ si zapájal do tohto komína krb, bola jeho povinnosť zistiť funkčnosť komína u na to odborne spôsobilej osoby a toto pred zapojením mal vyžiadať i zhotoviteľ krbu od majiteľa objektu. Zhotoviteľ krbu nemal začať a pokračovať so stavbou krbu pokiaľ nemal potvrdenie o funkčnosti komína od na to spôsobilej osoby – kominára, a po zhotovení krbu by nesmel do tohto krbu zakúriť predtým, ako by takéto oprávnenie od na to spôsobilej osoby nemal. Kominár by pri preskúšaní komínov a dymovodov zistil nesprávne upevnenie flexi rúry a jej nedostatočnú izoláciu. Rovnako by zistil dotyk komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzistropu, nakoľko pred napojením dymovodu by sa vykonala kontrola komína. Kominár skontroluje nielen komín, ale aj celý podhľad čiže strop aby vylúčil dotyk s horľavým materiálom. Pokiaľ by nebola dodržaná bezpečná vzdialenosť dymovodu od horľavého materiálu, nemohol by dať súhlas na pripojenie dymovodu vložky do komína. Firma, ktorá stavala krb a osádzala krbovú vložku musela skontrolovať do akého priestoru osádza vložku dymovodu. Každý kto stavia krb musí mať povolenie od príslušného kominára, ktorý odborne preskúša uvedený priestor. Prvýkrát je možné zakúriť do krbu za prítomnosti odborne spôsobilej osoby napr. kominára, ktorý odborne odsúhlasí správnosť a funkčnosť krbu, zapojenia i komína.

56. Pokiaľ ide o stav komína na 7.NP, žalovaný vo svojej výpovedi (č. I. 235) uviedol, že nakoľko sa A. J. (konajúci za objednávateľa, pozn.) sa nevedel rozhodnúť, aký krb by chcel mať, potiahli na druhom podlaží jeden vyvločkovaný komín smerom až do strechy, ktorý končil vývodom vložky do prvého podlažia s tým, že podľa veľkosti a funkčnosti postaviť sa majúceho krbu, sa domuruje komín a do tohto domurovaného vyvločkovaného komína sa potom zavedie vývod krbu, pokiaľ by tento krb slúžil aj na vykurovanie. Podľa toho vynechali v strope istý otvor, ktorý bol síce zadebnený avšak nebol omietnutý, pretože podľa výberu krbu sa mal dokončiť aj komín a aj omietnutie a zaizolovanie tohto stropného priestoru. V skutočnosti sa však pravdepodobne stalo to, že po vybudovaní krbu neodborne došlo k napojeniu krbu do komína v dôsledku čoho vznikol požiar. Ďalej žalovaný vypovedal (č. I. 254), že komín bol vybudovaný vo vrchnej časti, ku krbu mal sa dobudovať zospodu komín s riadnou vetračkou, čističkou s vločkovaním. Žalovaný dôvodil (č. I. 387 spisu), že z predloženej projektovej dokumentácie a dokumentov súvisiacich s výstavbou nadstavby podkrovia vyplýva, že výstavba komína ani nebola projektovaná, v projektovej dokumentácii nebol požiarový múr projektovaný, neexistuje žiadna zmienka o rozdelení stropnej konštrukcie 6. nadzemného podlažia, vzhľadom na vykonanie montáže krbu spoločnosťou TELERVIS na 6. nadzemnom podlaží, a to voľným zasunutím flexibilného ohýbateľného dymovodu cez strop 6. nadzemného podlažia do komína vybudovaného na 7. nadzemnom podlaží, neexistuje žiadne preskúšanie komína odborníkom, ktorá povinnosť je pri sprevádzkovaní krbu nevyhnutná. Z fotodokumentácie je zrejmé, že strop cez ktorý bol presunutý dymovod zo 6. NP na 7. NP nebol otvorený ani v šírke existujúceho komína na vyššom poschodí, aby sa náležite mohol zistiť stav a podľa toho zabezpečiť izolácia a osadenie dymovodu tak, aby bola zabezpečená bezpečná vzdialenosť od okolitých stavebných konštrukcií. Bez dostatočného zistenia stavu sa zasunul dymovod do otvorov komína postaveného na vyššom podlaží. Montáž krbu sa však uskutočnila v rozpore s platnými právnymi predpismi predpokladajúcimi všeobecné požiadavky na výstavbu komínov a dymovodov, komín nebol domurovaný a prispôbostený k montáži krbu (§ 13 ods. 1, 2, 3 a 5 vyhlášky č. 84/1997 Z. z.). Po postavení krbu a jeho osadení do komína, nebol tento preskúšaný odborníkom. Mal teda za to, že ku škode došlo z dôvodu neodborného osadenia krbu v rozpore s vyhláškou č. 84/1997 Z. z., keď do nepostaveného komína na poschodí v ktorom bol krb osadený, došlo k jeho sfunkčneniu zasunutím pohyblivého dymovodu zo spodu cez strop 6. NP do komína nachádzajúceho sa v podkroví 7. NP bez riadneho ukotvenia dymovodu i bez izolácie a bez náležitého zistenia existujúceho stavu drevených konštrukcií v strope k vzdialenosti telesa komína. Montáž krbu na 6. NP a jeho osadenie do komína nachádzajúceho sa na 7. NP nevykonával žalovaný.

57. Vo veci vypovedal svedok A. O. J. (konajúci počas výstavby za objednávateľa stavby, pozn.), ktorý uviedol (č. I. 237), že v projekte síce nebol vyhotovený krb finálne, bol však naznačený, že je tu možnosť vybudovania krbu. Na základe toho pracovníci inej firmy vybudovali krb, ktorý vyústil do už vyhotovenej vložky komína žalovaným. Povedal pracovníkom, ktorí čistili byty, aby kartóny, príp. spálili, tieto kartóny nahádzali do krbu, takisto papiere zapálili a vznikol z toho požiar. Bezpečnostný technik, ktorý v tom čase mal skúmať príčinu vzniku požiaru zistil, že neboli vybudované protipožiarne múry medzi bytmi a preto požiar sa rozšíril aj na druhý byt.

58. Svedok A. L., vedúci pracovnej čaty žalovaného vo svojej výpovedi uviedol (č. I. 254 spisu), že v strope vynechali dieru tam, kde mal potom sa vybudovať komín, vrchná časť komína bola vybudovaná, len spodná časť nebola, pretože nevedeli v akých rozmeroch budú potrebovať krbári vybudovať komín zo spodnej časti, v takom stave potom nechali stavbu čo sa týka komína, pretože investor so žalovaným sa kvôli niečomu povadili. Vrchná časť komína bola vybudovaná tak že mohla slúžiť na kúrenie v krbe aj tuhým palivom. Systém komínu bol vyhotovený v súlade so všetkými štátnymi normami, avšak systém dymovodu bol nesprávne zavedený priamo do drevenej časti stropu ako keby chcel niekto zámerne zapáliť tento dom.

59. Z vykonaného dokazovania vyplýva a zhodujú sa v tom všetky znalecké posudky a odborné vyjadrenia predložené vo veci, že požiar v uvedenom byte bol spôsobený po zakúrení v krbe vznietením sa horľavého materiálu umiestneného v medzistrome od sálavého tepla dymovodu vychádzajúceho z krbovej vložky a zasunutého do šamotovej rúry komína v hornej časti medzistropu. Posudky sa líšili len v tom, či k vznieteniu drevených dosák v medzistrome došlo v dôsledku toho, že šamotová vložka komína sa dotýkala drevených prvkov medzistropu, teda z dôvodu zlého ukončenia komína vyhotoveného v hornej časti žalovaným, alebo v dôsledku zlého prevedenia tepelnej izolácie prechodu oceleového dymovodu cez drevený medzistrop zhotoviteľom krbu. O. F. S. B. H. po ohliadne miesta požiaru, nekonkretizoval, či k vznieteniu drevených prvkov medzistropu došlo od šamotovej rúry komína, alebo od kovového dymovodu vychádzajúceho z krbu; uviedol všeobecne zistenie, že príčinou vzniku požiaru bolo vznietenie dreveného záklopu medzistropu spôsobené teplotou dymovodu. Znalec Doc. Ing. Pavol Marton CSc., uviedol, že požiar vznikol v mieste zaústenia oceleovej vložky dymovodu krbu do šamotovej rúry komínového telesa z dôvodu kontaktu drevených prvkov stropu so šamotovou komínovou vložkou v byte č. 1. Autorizovaný architekt B. L. M. mal za to, že požiar vznikol v mieste dotyku šamotovej komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia. Znalec Ing. Libor Pálinský dôvodil, že príčinou vzniku požiaru bola nesprávna inštalácia oceleového flexi dymovodu v rozpore s vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z. Znalec Ing. Peter Ivan určil ako miesto vzniku požiaru, miesto vyústenia oceleového dymovodu cez drevenú konštrukciu do betónovej rúry komínového telesa a ako najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku požiaru určil zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu oceleového dymovodu cez drevený medzistrop. Znalec Ing. Karol Morávek určil ako príčinu vzniku požiaru vznietenie sa horľavého materiálu umiestneného v medzistrome od sálavého tepla nahriatej FLEXI rúry – nerezového dymovodu (vrapovej rúry) vychádzajúcej z krbovej vložky a zasunutej do šamotovej rúry komína v hornej časti medzistropu, keď mal za to, že prestup dymovodu krbu medzistropom obsahujúcim horľavé materiály mal byť vyhotovený podľa § 13 ods. 5 vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., teda podľa príloh č. 8, 9, čo však v danom prípade splnené nebolo. Znalkyňa Zuzana Trubačová uviedla, že požiar vznikol v mieste dotyku šamotovej komínovej vložky a drevenej konštrukcie medzipodlažia, ktoré bolo už pred inštaláciou krbu zabudované. Znalec Ing. Vladimír Hricišin uviedol, že požiar vznikol v medzipriestore drevenej stropnej konštrukcie, v mieste uloženia oceleovej flexi rúry dymovodu z krbovej vložky zasunutej do šamotovej vložky komína s tým, že najpravdepodobnejšou príčinou vzniku požiaru bolo vznietenie horľavého materiálu v medzipriestore od sálavého tepla vyhriatej oceleovej flexi rúry dymovodu krbu, pričom je predpoklad hraničiaci s istotou, že pri nainštalovaní dymovodu krbu do komína došlo k porušeniu požiarnebezpečnostných požiadaviek ohľadom prevedenia tepelnej izolácie v mieste prechodu vyhriateho oceleového dymovodu cez drevený medzistrop. Znalci sa teda líšili v záveroch kto pochybil, či to bol staviteľ komína, ktorý nechal vyústenie šamotovej rúry komínového telesa zaústené v medzipodlaží v dotyku s drevenými prvkami medzipodlažia, alebo to bol zhotoviteľ krbu, ktorý dymovod krbu pripojil zospodu cez medzipodlažie do šamotovej rúry žalovaným zhotoveného komína bez toho, aby prechod dymovodu medzistropom zhotoveným z horľavých materiálov náležite zaizoloval, resp. tento prechod vyhotovil podľa § 13 vyhl. č. 84/1997 Z. z., teda podľa jej prílohy č. 8.

60. Odvolací súd tu považuje za podstatné uviesť a uvádzal to opakovane v napadnutom rozsudku aj súd prvej inštancie, že zhotoviteľ diela (žalovaný) stavbu nedokončil, že stavba nebola zhotoviteľom objednávateľovi odovzdaná. Z toho vyplýva, že ani komín nebol zhotoviteľom odovzdaný žalobkyni do užívania. Žalovaný v konaní dôvodil, že komín na 7. NP nebol dokončený, nakoľko v čase ukončenia stavebných prác žalovaným, nebolo zo strany žalobkyne ustálené, či bude komín aj na 6. NP, resp. aký krb bude chcieť na 6. NP zhotoviť, preto zostal komín v medzipodlaží neukončený pre účely ďalšieho naloženia s ním podľa osadenia konkrétneho krbu v spodnej miestnosti a diera v strope medzi 6. NP a 7. NP bola zateplená drevenými doskami. Podľa žalovaného komín už zjavne vykazoval stopy po jeho neukončení, komín nemal na 7. NP pevný základ ani vybudovanú čističku, cez ktorú sa komín musí raz za istý čas vyčistiť. Žalovaný dôvodil, že montáž krbu bola vykonaná neodborne, pretože zhotoviteľ

krbu neskontroloval, do akého priestoru osádza vložku dymovodu krbu, nevytlúčil dotyk dymovodu s horľavým materiálom a napojil sa tak palivovým spotrebičom do nedokončeného komína. Uvedené tvrdenie žalovaného potvrdil aj svedok A. L., vedúci pracovnej čaty žalovaného, ktorý potvrdil, že v strope vynechali dieru tam, kde sa mal potom vybudovať komín, vrchná časť komína bola vybudovaná, len spodná časť nebola, pretože nevedeli v akých rozmeroch budú potrebovať krbári vybudovať komín zo spodnej časti, v takom stave potom nechali stavbu čo sa týka komína. K skutočnosti, že komín na 7. NP nebol dokončený sa vyjadrili aj viacerí znalci. Znalec Ing. Libor Pálinský uviedol, že dymovod krbu nebolo možné napojiť do už vybudovaného komína bez dobudovania komína na 6. NP, pretože stavbárovi bolo jasné, že komín bolo potrebné zakotviť do nosného muriva a rezivo slúžilo len k tomu, aby komín na 7. NP mohol byť vybudovaný a potom akonáhle komín by bol spevnený, mohlo sa rezivo odstrániť a z toho dôvodu bol vynechaný zosponu podhľad, aby rezivo mohlo byť odstránené a aby zosponu mohol byť komín napojený. Znalec Ing. Karol Morávek uviedol, že predpokladá, že predmetný komín nebol dokončený, keďže skončil v medzistrome, každý komín musí mať vymetacie dvierka, tento komín ich nemal. Komín mal pokračovať dole, až na nižšie poschodie, keďže komín bol ukončený v medzistrome, približne vo výške 180 cm, potom sa mal vyhotoviť tzv. sopúch a do toho sopúcha mala byť osadená vrapová rúra, resp. iná rúra, ktorá ide z krbovej vložky. Uviedol, že pokiaľ by sa aj zistilo, že drevená konštrukcia sa dotýkala šamotovej vložky komína, i tak ten, kto montoval vrapovú rúru mal túto drevenú konštrukciu odstrániť, inak porušil vyhlášku č. 84/1997 Z. z. Znalec Ing. Vladimír Hricišin uviedol, že v danom prípade išlo o komín, ktorý zjavne vykazoval stopy po jeho neukončení, komín nemal na 7. NP pevný základ, keď podľa vyjadrenia staviteľa komína mal byť domurovaný smerom na podlahu 6.NP s pevným základom, preto do takto nedokončeného komína sa nesmel nikto žiadnym palivovým spotrebičom pripojiť a tento následne prevádzkovať. Ostatní znalci a odborníci, ktorí sa vo veci vyjadrovali, sa otázkou, či komín bol jeho zhotoviteľom riadne dokončený a odovzdaný objednávateľovi ani nezaoberali.

61. Tu je potrebné uviesť, že síce otázka miesta a príčiny vzniku požiaru je otázkou odbornou, ktorú bolo na mieste, aby zodpovedali znalci v príslušnom odbore, avšak v predmetnej veci je dôležitejšie právne posúdenie otázky, či sa objednávateľ v danom prípade vôbec mohol do komína zhotoveného žalovaným napojiť palivovým spotrebičom. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný dielo nedokončil a žalobkyňa ho ako dokončené neodovzdala. Objedávateľ sa potom rozhodol, že do zhotoviteľom neodovzdaného komína sa napojí palivovým spotrebičom – krbom.

62. Zhotoviteľ diela splní svoj záväzok až vtedy, keď je jeho dielo dokončené. Zákon neustanovuje o spôsobe odovzdania a prevzatia diela žiadne pravidlá, avšak uvedené má význam z hľadiska prechodu nebezpečenstva náhodnej skazy a náhodného zhoršenia veci zo zhotoviteľa na objednávateľa a má význam aj z hľadiska uplatňovania väd diela objednávateľom. Vadou diela sa všeobecne rozumie nedostatok vymienených vlastností, ako aj takých vlastností, ktoré sa všeobecne očakávajú pri veciach rovnakého druhu a ktoré vyplývajú zo zákonných požiadaviek na určitý druh veci (technické normy apod.). Avšak v prípade, že dielo, nebolo ešte dokončené a odovzdané, nie je možné hovoriť o vadách diela. Preto ak komín zo 7. NP bol v medzistrome nedokončený, nie je možné hovoriť o tom, že mal skryté vady. O tom, že komín bol nedokončený svedčí to, že bol v podstate iba opretý o drevené dosky medzipodlažia, nemal teda pevný základ, nemal komínové dvierka, cez ktoré by bolo možné vykonať čistenie a kontrolu komína, nemal ani pripravený sopúch potrebný na pripojenie krbu, s tým, že zosponu bol medzistrop iba zadebnený drevenými doskami, cez ktorý otvor bolo plánované komín zosponu od 6.NP dokončiť. Pokiaľ sa žalobkyňa v takomto stave rozostavanosti komína rozhodla sama, bez konzultácie so žalovaným, alebo iným odborníkom, že si prostredníctvom tretej osoby zariadi zhotovenie krbu a jeho pripojenie do takéhoto komína, v podstate tým stavbu komína na 7. NP prevzala v stave, v akom ju pred dokončením diela zanechal žalovaný a nechala ju dokončiť treťou osobou, čím v tejto časti zhotovovaného diela spôsobila objektívnu nemožnosť plnenia diela (dokončenia komína) zo strany žalovaného, a teda v zmysle § 575 OZ aj zánik záväzku v tejto časti z jeho strany. Podľa § 575 ods. 1 OZ, ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne. V praxi pritom bežne dochádza k nemožnosti plnenia spočívajúceho v prácach a výkonoch z dôvodov na strane objednávateľa, ak napr. objednávateľ si zhotoví dielo sám alebo zabezpečí jeho zhotovenie prostredníctvom tretej osoby, čím zhotoviteľovi plnenie znemožní. Povinnosť dlžníka plniť v tom prípade zaniká bez ďalšieho.

63. Pokiaľ sa teda žalobkyňa rozhodla pred odovzdaním jej komína sama zhotovenie krbu dokončiť, a to bez konzultácie tohto kroku so žalovaným, bolo jej povinnosťou minimálne dať prehliadnúť komín odborne spôsobilou osobou, ktorá by potvrdila, že na komín zanechaný v takomto stave, je možné

sa krbom napojiť. Táto povinnosť žalobkyne vyplýva z ust. § 415 OZ, ktoré ukladá každému počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Každý je teda povinný zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť alebo čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd. Splnenie tejto povinnosti žalobkyňa preukazovala dôkazom Potvrdenie o vykonaní preskúšania komínov vydané revíznym technikom komínov N. H. dňa 9.10.2000 (čl. 51 a 52 spisu). Predmetný dôkaz bol vykonaný na odvolacom pojednávaní. Odvolací súd z neho zistil, že ide celkom o dve potvrdenia vydané pre každý byt, ktoré potvrdzujú vykonanie preskúšania komínov a dymovodov na adrese objektu E. XX, E., a to pod č. 010493 pre A. B. C. a pod č. 010492 pre A. O. J. s tým, že v potvrdení sa uvádza, že sú určené pre plynárenskú organizáciu a že z hľadiska prevádzky komínov a dymovodov kominár nezistil žiadne nedostatky, že tieto vyhovujú bezpečnej prevádzke. Je tu údaj na oboch potvrdeniach - 1ks plynový kotol Junkers. Uvedené potvrdenia teda potvrdzujú iba vhodnosť zhotoveného komína pre účely inštalácie plynového kotla zn. Junkers. Nevyplýva z neho, že kominár uvažoval aj s napojením krbu. V prípade, že by to tak bolo, znamenalo by to, že daný kominár zanedbal svoje povinnosti pri kontrole daného komína, ak nezistil nedostatky v jeho neukotvení pevným základom, v neexistencii otvoru na kontrolu a čistenie komína, nepripraveného sopúcha pre dymovod komína a predovšetkým nepreveril, či dymovod neprestupuje stavebnou konštrukciou v dotyku s horľavými materiálmi.

64. Revíznym technikom komínov posudzuje stav komína, umiestnenie horľavých konštrukcií a materiálov v blízkosti komína, dymovodu a spotrebiča v nadväznosti na protipožiarnu bezpečnosť stavby; kontroluje priechodnosť vymetacích zariadení a čistiacich zariadení na odstraňovanie pevných usadenín spalín otvormi na čistenie a kontrolu komína a dymovodu. Revíznym technik tiež konzultuje so stavebníkom stavebné úpravy komína, opravy a pripájanie tepelných či palivových spotrebičov ku komínu. Realizuje revízie komínov pred pripojením palivového spotrebiča, celkovo posudzuje stavebné vyhotovenie komína. Z uvedeného je zrejmé, že revíznym technik v čase vydania daného potvrdenia o pripojení krbu na daný komín nemohol uvažovať, pretože by mu museli byť zrejmé všetky jeho nedostatky pre účely pripojenia krbu. Ako je uvedené na potvrdení, toto slúži pre potreby plynárenskej organizácie, za účelom sprevádzkovania plynového kotla. Z toho je zrejmé, že žalobkyňa pred napojením krbu do komína nedisponovala takým potvrdením revízneho technika, z ktorého by vyplývala vhodnosť použitia takto nedokončeného komína pre účely napojenia dymovodu krbu. Žalobkyňa uvedené navyše mohla konzultovať s akýmkoľvek iným odborne spôsobilým stavebníkom. Je však zrejmé, že sa len bez ďalšieho spoliehala na to, že komín je dokončený a možno sa naň pripojiť palivovým spotrebičom. Tu potom neobstojí argumentácia žalobkyne, že žalovaný ako dodávateľ mal ju, ako spotrebiteľku poučiť a informovať o skrytých vadách zhotoveného komína. Žalovaný nemal objektívnu vedomosť o tom, že žalobkyňa si mieni krb dokončiť sama prostredníctvom tretej osoby (spol. Telervis) a v tom čase ešte zmluvný vzťah medzi stranami zmluvy o zhotovení stavby na zákazku stále trval, čiže žalovaný mohol dôvodne predpokladať, že dielo bude dokončovať on. Bolo úlohou žalobkyne, ak sa rozhodla nedokončený komín prevziať a dokončiť, zistiť si, či je stavebno-technicky spôsobilý na pripojenie krbu.

65. Žalobkyňa teda nielenže nevykonala revíziu komína pred pripojením krbu do komína, ale ani následne pred prvým použitím krbu, nenechala vykonať revíziu zrealizovaného pripojenia krbu do komína. Ku dňu 9.10.2000, z ktorého dňa je potvrdenie revízneho technika, krb nebol na stavbe osadený. Vyplýva to minimálne tvrdenia žalobkyne na č. I. 111 spisu, podľa ktorého boli cenové ponuky krbov až zo dňa 20.9.2000 a zo dňa 18.10.2000. V danom prípade bolo preto nevyhnutné, aby po následnom napojení krbu do komína, bol komín aj pre tieto účely preskúšaný a napojenie bolo odsúhlasené revíznym technikom. Po každom dokončení pripojenia vykurovacieho zariadenia a po všetkých stavebných a technických úpravách v súvislosti s komínom, je totiž potrebné preskúšanie komína revíznym technikom. Až potom technik vystaví príslušný doklad. Takéto potvrdenie o preskúšaní komína sa vydáva kvôli kontrole a predkladá sa ku kolaudačnému konaniu, resp. na požiadanie obci alebo orgánu vykonávajúcemu štátny požiarny dozor (napr. pri poisťovnej udalosti). Potvrdenie revízneho technika komínov zo dňa 9.10.2000 predložené žalobkyňou však v tomto prípade nepotvrdzuje vhodnosť daného komína na pripojenie krbu, pretože sa to v ňom jednak neuvádza a jednak, ako aj uviedli znalci, revíznym technik by v tom prípade musel jednoznačne zistiť jeho očividné nedostatky. Dané potvrdenie už vôbec nepotvrdzuje preskúšanie správnosti a funkčnosti zapojenia krbu do komína pred jeho prvým použitím, dňa 8.1.2001, kedy vznikol požiar.

66. Na základe vyššie uvedeného bolo teda povinnosťou žalobkyne, ktorá sa rozhodla dokončiť si krb prostredníctvom tretej osoby, zistiť si pred zapojením krbu vhodnosť tohoto komína pre uvedené účely. Nič jej nebránilo ani zistiť tieto skutočnosti u žalovaného, teda či je komín dokončený a je ho možné použiť. V tomto prípade teda žalobkyňa stavbu komína prevzala, stav jeho dokončenosti si neoverila a zverila zhotovenie krbu spol. Telervis Kuchynské štúdio a.s., ktorá však neskôr zanikla výmazom z obchodného registra.

67. V Odbornom posudku Okresného úradu Bratislava I, odboru požiarnej ochrany zo dňa 31.1.2001, O. F. B. H. je konštatované porušenie predpisov požiarnej ochrany, a to konkrétne § 13 ods. 5 vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z. tým, že prestup dymovodu cez horľavú konštrukciu medzistropu nebol vyhotovený v zmysle ustanovení cit. vyhlášky. Znalec Ing. Libor Pálinkás, uviedol, že pri inštalácii dymovodu sa mohol a mal odstrániť nielen spodný, ale aj horný záklop, realizovať všetky úkony pripojenia dymovodu stavebnou konštrukciou, ktorá obsahuje horľavé materiály, teda podľa § 13 vyhlášky č. 84/1997 Z. z. Znalec Ing. Karol Morávek rovnako uviedol, že v danom prípade bolo zlé prevedenie tepelnej izolácie prechodu Flexi rúry cez drevený medzistrop, čím došlo k porušeniu vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., keď podľa § 13 ods. 5 vyhl. č. 84/1997 Z. z., ak dymovod prechádza stavebnou konštrukciou, ktorá obsahuje horľavé materiály alebo je na povrchu upravená horľavými materiálmi, treba prestup vyhotoviť podľa príloh č. 8, 9, čo však spravené nebolo. Za osadenie Flexi rúry – nerezového dymovodu (vrapová rúra) nezodpovedá zhotoviteľ komína, ale zhotoviteľ (realizátor) stavby celého krbu, ktorý napájal Flexi rúru do komína, ktorá mala postupovať podľa platnej vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z., iných platných predpisov, noriem a tiež podľa návodu na montáž a obsluhu krbovej vložky. Z priestoru dreveného medzistropu t. j. medzi horným a dolným záklopom, kde bola umiestnená Flexi rúra – nerezový dymovod (vrapová rúra) mal byť odstránený horľavý materiál (dosky a pod.), následne mala byť prevedená tepelná izolácia prestupu dymovodu stropom z horľavých materiálov podľa prílohy č. 8 vyhl. MV SR č. 84/1997 Z. z., čo v danom prípade nebolo podľa prílohy č. 8 urobené. Znalec Ing. Vladimír Hricišin uviedol, že je predpoklad hraničiaci s istotou, že pri nainštalovaní dymovodu krbu do komína došlo k porušeniu požiarnebezpečnostných požiadaviek, týkajúcich sa nedostatočného prevedenia (zabezpečenia) tepelnej izolácie v mieste prechodu vyhriateho oceľového dymovodu cez drevený medzistrop. Znalec Hricišin uviedol, že povinnosťou zhotoviteľa palivového spotrebiča pred jeho prevádzkovaním je si overiť u fyzickej osoby (majiteľa objektu, kde sa stavba realizuje), či komínové teleso, do ktorého bude dymovod palivového spotrebiča pripájať, bolo preskúšané odborne spôsobilou osobou, a či táto skúška bola aj písomne zdokumentovaná (v zmysle § 17 zákona SNR č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane je za preskúšanie komína zodpovedná fyzická osoba – majiteľ objektu). Zároveň mal zhotoviteľ palivového spotrebiča povinnosť preveriť z hľadiska požiarnej bezpečnosti v zmysle vyhl. miesto, kde sa dymovodom spotrebiča ku komínu bude pripájať, skontrolovať prítomnosť ľahko horľavých materiálov v mieste pripojenia, tieto v prípade potreby odstrániť alebo zabezpečiť ich izolovanie od horľavého povrchu dymovodu. To všetko má povinnosť vykonať zhotoviteľ palivového spotrebiča ešte pred jeho sprevádzkovaním, t. j. pred prvým zakúrením do tohto spotrebiča.

68. Z uvedeného vyplýva, že spol. Telervis Kuchynské štúdio a. s. pri inštalácii krbu porušila ust. § 13 vyhlášky MV SR č. 84/1997 Z. z. ktorou sa ustanovujú technické podmienky a požiadavky požiarnej bezpečnosti pri inštalácii a prevádzkovaní palivových spotrebičov, elektrotepelných spotrebičov a zariadení ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komínov a dymovodov, nakoľko si u objednávateľa neoverila preskúšanie komína revíznym technikom pred pripojením krbu, takéto overenie si zrejme nevykonala ani osobne, pretože by si musela minimálne všimnúť neprítomnosť otvoru na kontrolu a čistenie komína, nepreskúmala, či stavebná konštrukcia (medzistrop) cez ktorú inštalovala dymovod neobsahuje horľavé materiály a so zreteľom na to prestup dymovodu nevykonala podľa prílohy č. 8 a 9 danej vyhlášky.

69. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že príčinou vzniku požiaru, a teda aj škody v danom prípade, bolo neodborné zapojenie dymovodu krbu do šamotovej vložky nedokončeného komína v medzistrope. Na vzniku tohto požiaru sa podieľala tak spol. Telervis a.s., ktorá neodbornú montáž krbu vykonala a porušila ust. § 13 vyhl. č. 84/1997 Z. z., ako aj žalobkyňa, ktorá zanedbala svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ a stav dokončenosti komína a jeho vhodnosť na pripojenie krbu si nenechala overiť odborne spôsobilou osobou a prostredníctvom za ňu konajúcej osoby A. J. následne bez revízie komína nechala zapáliť oheň v krbe.

70. Žalovaný ako pôvodný zhotoviteľ stavby v tom čase v stavebných prácach nepokračoval, ale ani nedokončené dielo žalobkyne neodovzdal. Napojenie krbu do nedokončeného komína spoločnosťou Telervis objednanou žalobkyňou žalovaný ovplyvniť nijako nemohol. V čase vyhotovenia krbu a vzniku požiaru žalovaný objektívne zodpovedal za poškodenie alebo zničenie stavby až do jej prevzatia objednávatelom (žalobkyňou), avšak ku škode došlo na základe zavineného konania objednávatel'a, resp. tretieho subjektu konajúceho na príkaz a vedomím objednávatel'a, to znamená, že boli splnené podmienky liberačného dôvodu podľa § 651 OZ, teda že by ku škode došlo aj inak. Tento svoj záver odvolací súd uviedol už vo svojom predchádzajúcom rozsudku č. k. 23Co/49/2018-876 zo dňa 17.9.2018 (viď ods. 13.). Navyše liberácia žalovaného je daná už aj tým, že sa žalobkyňa neodovzdaný komín rozhodla dokončiť sama prostredníctvom tretej osoby napojením krbu do komína, čím podľa § 575 OZ spôsobila nemožnosť plnenia žalovaného a teda aj zánik povinnosti žalovaného daný komín dokončiť. Preto takéto subjektívne konanie žalobkyne, v dôsledku ktorého vznikol požiar na stavbe, liberuje žalovaného ako zhotoviteľa stavby z jeho objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú požiarom danej rozostavanej nadstavby podkrovia. Žalovaný ako zhotoviteľ stavby teda podľa ust. § 651 OZ za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré sa ho nedotýkajú a ktoré vznikli činnosťou žalobkyne a spol. Telervis, nezodpovedá.

71. Ďalšia odvolacia námietka žalobkyne smerovala voči tomu, že súd prvej inštancie nevenoval žiadnu pozornosť príčinám šírenia požiaru. Dôvodila, že zo strany žalovaného v rozpore s projektovou dokumentáciou neboli zhotovené potrebné požiarne úseky, čo bolo podľa znaleckých posudkov preukázanou príčinou šírenia požiaru. Súd prvej inštancie k príčinám šírenia požiaru uviedol len toľko, že otázka príčin šírenia požiaru nebola podľa neho podstatná z dôvodu, že predmetné byty neboli dokončené, neboli skolaudované, pričom pokiaľ sa protipožiarne zábrany podľa projektovej dokumentácie mali vyhotoviť, bolo by to predmetom skúmania v kolaudačnom konaní, ktorý by v tom prípade nemohol vydať kladné rozhodnutie vo vzťahu k užívaniu stavby.

72. Je nevyhnutné konštatovať, že ak porušenie povinností žalovaného pri zhotovovaní daného diela – stavby, malo za následok rozšírenie požiaru aj do susedného bytu, teda zväčšenie rozsahu následkov požiaru, čiže vznik väčšej škody, bolo by nevyhnutné toto jeho spoluzavinenie zohľadniť pri určení jeho podielu na vzniku rozsahu škody (§ 420 OZ), na ktorej sa už v zmysle vyššie uvedeného spolu podieľali tak žalobkyňa ako poškodená zanedbaním prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ, ako aj zhotoviteľ krbu spol. Telervis a.s., ktorý pri inštalácii krbu porušil požiaro-bezpečnostné predpisy (§ 441 OZ). Základnými predpokladmi zodpovednosti za škodu sú vždy 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. vznik škody a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Otázka príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou je v praxi zjavná najmä v prípade porušenia zmluvnej povinnosti, ktoré malo za následok vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom protiprávneho konania škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a teda ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane; príčinou vzniku škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodový následok nevznikol. Pritom nemusí ísť o jedinú príčinu, ale postačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu podstatnú (rozsudok NS ČR z 24.4.2003, sp. zn. 25Cdo 1807/2001). Protiprávny úkon nemusí byť jedinou príčinou vzniku škody, stačí, že je jednou z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, ktorý má byť odškodnený, a to príčinou dôležitou podstatnou a značnou. Ani škodlivý následok nemusí vzniknúť len z jednej príčiny. Rozhodujúce je, či nebyť tejto skutočnosti, by ku škode nedošlo, alebo naopak, či škodlivý následok by nastal aj bez tejto skutočnosti. Zodpovednosť žalovaného za protiprávne konanie, ktorého následkom sa zväčšil rozsah škody, prichádza do úvahy i v prípade, keď bezprostrednou príčinou vzniku škody bolo konanie poškodeného (rozsudok NS ČR z 14.11.2002, sp. zn. 25 Cdo 253/2001). Protiprávne konanie žalovaného sa tu potom časovo nemusí kryť s konaním hlavného škodcu (tu žalobkyňa a spol. Telervis a.s.), pokiaľ v dôsledku škodovej udalosti viedlo k tomu, že sa zvýšil rozsah škody spôsobenej škodcom.

73. Základným predpokladom bolo potom preukázanie zavineného protiprávneho konania žalovaného, teda tvrdeného nevybudovania protipožiarnej steny v súlade s projektovou dokumentáciou. Z projektu požiarnej ochrany (č. I. 403 – 406) vyplýva, že požiarna deliaca konštrukcia medzi bytmi bola projektovaná. V Odbornom posudku k požiaru podkrovných bytov na E. P. Q. XX vyhotoveného Okresným úradom Bratislava I, odborom požiarnej ochrany dňa 31.1.2001, spracovateľom posudku O. F. B. H. sa uvádza, že na výšku škody mal najväčší vplyv rozvoj požiaru v medzistope a strešnej

konštrukcii, čo malo aj priamy vplyv na náročnosť jeho likvidácie v nadväznosti aj na výšku objektu. Požiarna stena medzi bytmi, navrhnutá v posúdení požiarnej bezpečnosti stavby nebola zrealizovaná ako celistvá. Táto prebiehala od betónovej podlahy medzi bytmi po spodný okraj vopred vybudovaného spoločného dreveného dutého medzistropu (necelistvého, netvoril požiarneho strop) a od hornej úrovne tohto medzistropu po podhlád strešnej konštrukcie (nie po dolný okraj nehorľavej krytiny, ako to vyžaduje STN 73 0802). Podľa uvedeného je zrejmé, že takto vyhotovená požiarna stena nemohla zabrániť rozšíreniu požiaru do vedľajšieho požiarneho úseku (susedného realizovaného bytu). Znalec Doc. Ing. Pavol Marton CSc. uviedol, že požiarna stena oddeľujúca 2 bytové jednotky bola v úrovni 1.N.P. ukončená pod podhládom stropnej konštrukcie 1.N.P. a v úrovni 2.N.P. ukončená pod podhládom strešnej konštrukcie. Realizačné vyhotovenie požiarnej steny nespĺňalo požiadavky ods. 7 a ods. 8 § 41 vyhl. č. 84/1997 a bolo príčinou rozšírenia sa požiaru do bytu č. 2. Tento znalec tiež vo svojej výpovedi uviedol, že projektová dokumentácia bola vyhotovená pre účely stavebného konania s tým, že chýbali realizačné projekty pre vyhotovenie konkrétnych častí stavby. Znalec Ing. Libor Pálinkás uviedol, že pokiaľ ide o projekt požiarnej ochrany, výkres rezu stavbou nie je priložený, ktorý by dokazoval, že projektant architektúry riešil požiarne úseky nadstavby, nebol predložený výkres dokazujúci, že steny mali byť vybudované vo zvislom smere priebežne cez dve podlažia. Znalec mal názor, že požiarneho múru medzi bytmi nadstavby nikto neriešil, nebol projektovaný. Požiarneho projektanta podrobne naprojektoval únikové cesty a požiarneho ochranu, ale projektant architekt nenaprojektoval do stavby vybudovanie požiarneho múru. Znalec Ing. Karol Morávek uviedol, že vyhotovená požiarna stena nemohla zabrániť rozšíreniu do vedľajšieho požiarneho úseku (susedného realizovaného bytu); projekt požiarnej ochrany, ktorý vypracovala špecialistka požiarnej ochrany B. I. B., v Bratislave 01/1997, sa podrobne zaoberá nadstavbou podkrovia bytového domu. V uvedenej technickej správe sú podrobne rozpísané jednotlivé STN, ako aj riešenie stavby, požiarne úseky, požiarneho odolnosť stavebných konštrukcií a pod. Tento projekt bol zapracovaný do projektovej dokumentácie spracovanej Lignoprojektom a.s. so sídlom Dúbravská cesta č. 2, Bratislava, autorizovaným architektom B. F. H. a podľa projektovej dokumentácie mal odporca postupovať pri stavbe obytného domu na E. XX, E.. Nadstavba objektu (6.NP) bola rozdelená na tri požiarne úseky – dva dvojpodlažné byty, schodisko podľa čl. 12 STN 73 0833. Prevedenie – v podstate jeden požiarneho úsek vzhľadom na skutočnosť, že steny medzi bytmi a schodiskom a schodiskom a bytmi boli prerušené stropom a strechou. Keby boli požiarne úseky prevedené podľa normy, nebolo by došlo k šíreniu požiaru do ďalších požiarnych úsekov. Avšak znalec uviedol, že k otázke šírenia požiaru vzhľadom na projektovú dokumentáciu, nespadá do jeho kompetencie, k tejto otázke sa môže vyjadriť špecialista požiarnej ochrany a autorizovaný architekt.

74. Z uvedeného vyplýva, že z projektu požiarnej ochrany vyplýva rozdelenie stavby na tri požiarne úseky, ako aj vyznačenie požiarneho-deliacej konštrukcie - protipožiarnej steny medzi danými bytmi. Zároveň však z dokazovania vyplynulo, že chýbal projekt prierezu stavbou, z ktorého by bolo jednoznačne zrejmé, že protipožiarneho stena mala byť vybudovaná ako súvislá a mala prípadne predeľovať aj strešnú konštrukciu. Predelenie strešnej konštrukcie skutočne z projektu požiarnej ochrany (č. I. 49, 40 spisu) nie je zrejmé. Na druhej strane je však potrebné uviesť, že každý odborne spôsobilý zhotoviteľ, je povinný dielo vykonať nielen podľa zmluvy, ale aj podľa zákona, ako aj technických noriem, ktoré sa na ním vyhotovované dielo vzťahujú (§ 633 ods. 1 OZ). Povinnosťou žalovaného teda bolo v prípade, že nedisponoval dostatočnými podkladmi k zhotoveniu stavby, na to objednávateľa bez zbytočného odkladu upozorniť (§ 637 OZ) a požadovať od neho doplnenie projektovej dokumentácie. Z tohto hľadiska by bolo možné konštatovať, že žalovaný si nespĺnil povinnosť vybudovať na zhotovovanej nadstavbe riadne tri protipožiarne úseky v zmysle projektu požiarnej ochrany.

75. Avšak pokiaľ ide o konštatovanie podielu zodpovednosti žalovaného na zväčšení rozsahu škody spôsobenej inak žalobkyňou a spol. Telervis a.s., žalobkyňa v tomto smere neuviedla dostatočné skutkové tvrdenie pre určenie, v akom rozsahu došlo zavinením žalovaného k zväčšeniu rozsahu škody, t. j. k rozšíreniu požiaru na susedný byt. Žalobkyňa v spore v podstate žiadne skutkové tvrdenia ohľadom výšky uplatnenej škody neuviedla.

76. Skutočnosť škoda je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že v dôsledku protiprávneho úkonu, resp. škodovej udalosti v zničení, strate, zmenšení, znížení či inom znehodnotení už existujúceho majetku poškodeného a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, nevyhnutné na uvedenie veci do pôvodného stavu. V danej veci by bola adekvátna náhrada škody vo výške nákladov potrebných na odstránenie a opravu poškodenia bytových jednotiek spôsobeného požiarom, do stavu pred vznikom požiaru, po zohľadnení pomeru zodpovednosti žalobkyne a zodpovednosti spoločnosti Telervis a.s. a

po zohľadnení podielu žalovaného na zväčšení rozsahu škody spočívajúcom v rozšírení požiaru na susedný byt v dôsledku nevybudovania protipožiarnej steny v súlade s projektom požiarnej ochrany a zákonom o požiarnej ochrane a príslušnými technickými normami.

77. Pokiaľ ide o určenie výšky škody 63.011,32 eura (pôvodne 1.898.279,- Sk), v žalobe žalobkyňa uvádza len toľko, že podľa znaleckého posudku Doc. Ing. Pavla Martona CSc. spôsobil žalovaný žalobkyni škodu vo výške 1.898.279,- Sk ako náklady na rekonštrukciu stavby. Z pripojeného znaleckého posudku vyplýva, že znalec po matematickom spočítaní predložených faktúr vystavených po dátume požiaru uviedol, že náklady na rekonštrukciu boli 1.898.279,- Sk. Tieto faktúry žalobkyňa predložila len ako prílohu predloženého znaleckého posudku Doc. Martona. V posudku však nie je žiadna úvaha znalca o tom, či tá ktorá faktúra bola vystavená za relevantné práce, či skutočne išlo o práce na odstránení následkov požiaru, alebo sú ich súčasťou aj faktúry za dokončovacie práce a v akom rozsahu sa tieto faktúry týkajú len vedľajšieho bytu, t. j. bytu, v ktorom požiar nevznikol. V posudku absentuje vyhodnotenie, aké škody vznikli následkom rozšírenia požiaru. V posudku nie je hodnotenie v akom konkrétnom stave rozostavanosti boli byty pred vznikom požiaru, aké škody boli spôsobené na tom – ktorom byte, aby bolo možné určiť, ako sa prejavilo rozšírenie požiaru do susedného bytu, aké boli škody na susednom byte, aké náklady boli vynaložené na odstránenie následkov požiaru na susednom byte. Žiada sa dodať, že znalec z odvetvia stavebníctva ani nemôže vykonávať právne posúdenie otázky výšky škody.

78. Žalobkyňa ohľadom výšky škody, resp. rozsahu škody vzhľadom na rozšírenie požiaru na susedný byt, neposkytla žiadne vlastné skutkové tvrdenia. Neuviedla skutkové tvrdenie, aké faktúry, akým dodávateľom v súvislosti s odstraňovaním následkov požiaru, resp. rozsahu jeho rozšírenia zaplatila. Strana je pritom povinná sama opísať skutkové okolnosti z vlastných predložených dôkazov. Súd nie je povinný sám vyhľadávať v predložených dôkazoch skutkové súvislosti, pokiaľ strana v prospech ktorej majú predmetné dôkazy slúžiť, neposkytne najskôr vlastné skutkové tvrdenie.

79. Otázka výšky škody bola pritom medzi stranami počas celého konania sporná, nakoľko žalovaný uplatnenú výšku škody opakovane v konaní rozporoval. Výšku škody poprel v podaní zo dňa 9.11.2011 (č. l. 439 spisu), kde uvádza, že žalobkyňa výšku škody nevyšpecifikovala, nie je z jej podania zrejmé, či ňou uplatňované finančné nároky súvisia s odstraňovaním následkov požiaru, resp. súvisia s nákladmi vynaloženými na zhotovenie zničenej veci alebo či nie sú len nákladmi súvisiacimi s dokončením dvoch bytov, priamo nesúvisiacimi s požiarom. Namietal, že žalobkyňa predložila faktúry za obdobie po požiaru, avšak nepredložila predchádzajúce faktúry za materiály, ktoré zhoreli, a ani nijakým spôsobom nepreukázala, že predložené faktúry súvisia s obnovou zhorených vecí. Toto podanie bolo žalobkyni doručené na pojednávaní dňa 11.11.2011 (č. l. 444). Rovnako vo vyjadrení k prvému odvolaniu žalobkyne zo dňa 30.5.2012 (č. l. 496) žalovaný opakovane uviedol, že žalobkyňa bola povinná preukázať výšku škody, ktorá jej vznikla. Avšak v konaní vôbec nezdokladovala výšku svojej škody, ktorú uplatnila voči žalovanému, či tento finančný nárok zodpovedá škode spôsobenej požiarom. Zároveň v podaní zo dňa 12.1.2017 (č. l. 767) žalovaný uviedol, že čo sa týka samotnej výšky škody, žalobkyňa túto nijakým spôsobom nevyšpecifikovala, nie je zrejmé, či ňou uplatňované finančné nároky súvisia s odstraňovaním následkov požiaru, resp. súvisia s nákladmi vynaloženými na zhotovenie zničenej veci, alebo či nie sú len nákladmi súvisiacimi s dokončením dvoch bytov, priamo nesúvisiacimi s požiarom. Žalobkyňa predložila faktúry za obdobie po požiaru, avšak nepredložila predchádzajúce faktúry za materiály, ktoré zhoreli a ani iným spôsobom nepreukázala, že predložené faktúry súvisia s obnovou zhorených vecí. Preto faktúry predložené žalobkyňou nie sú dostatočným dôkazom o skutočnej výške škody, keďže tieto bez ďalšieho nedokumentujú, že vykonané práce neboli rozsiahlejšie, než pôvodné a či materiály použité po požiaru zodpovedali pôvodným hodnotám použitým v zhorenom objekte.

80. Odvolací súd na odvolacom pojednávaní skonštatoval, že otázka výšky škody je medzi stranami sporná. Faktúry majúce preukazovať výšku škody sú súčasťou znaleckého posudku Doc. Ing. Pavla Martona Csc., ktorý však dôvodnosť vystavenia jednotlivých faktúr osobitne nehodnotí, iba vykonal ich sčítanie, čo potvrdil aj vo svojej výpovedi dňa 22.1.2010. To však nie je dôkaz o výške skutočne vzniknutej škody v predmetnej právnej veci. V odvolacom konaní by však už ani doplnenie dokazovania ohľadom výšky škody, resp. čo do zväčšenia jej rozsahu zavinením žalovaného nebolo možné vykonať, a to so zreteľom na ust. § 366 CSP, pretože žalobkyni nič nebránilo, aby takéto dokazovanie navrhla pred súdom prvej inštancie, pričom so zreteľom na ust. § 291 CSP a zastúpenie žalobkyne advokátom, sa v danej spotrebiteľskej veci použijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania.

81. Odvolaciemu súdu preto nezostávalo iné, len konštatovať, že žalobkyňa ohľadom výšky škody neuniesla nielen bremeno tvrdenia, ale ani dôkazné bremeno na jej preukázanie, keď neposkytla žiadne skutkové tvrdenia ohľadom toho, v akom rozsahu zasiahol požiar susedný byt a aké boli náklady vynaložené na odstránenie následkov požiarov v susednom byte.

82. Na základe uvedeného odvolací súd v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a na ich základe správne právne odôvodnil svoje rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

83. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobkyne a po doplnení dokazovania v zmysle pokynu dovolacieho súdu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

84. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP a § 453 ods. 3 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a vo výsledku v celom rozsahu úspešnému žalovanému, priznal plnú náhradu trov odvolacieho aj dovolacieho konania proti neúspešnej žalobkyne. O výške náhrady trov odvolacieho a dovolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).